IX. évfolyam, 44. szám
1953. október 29

Ára: 70 fillér

Ludas Matyi

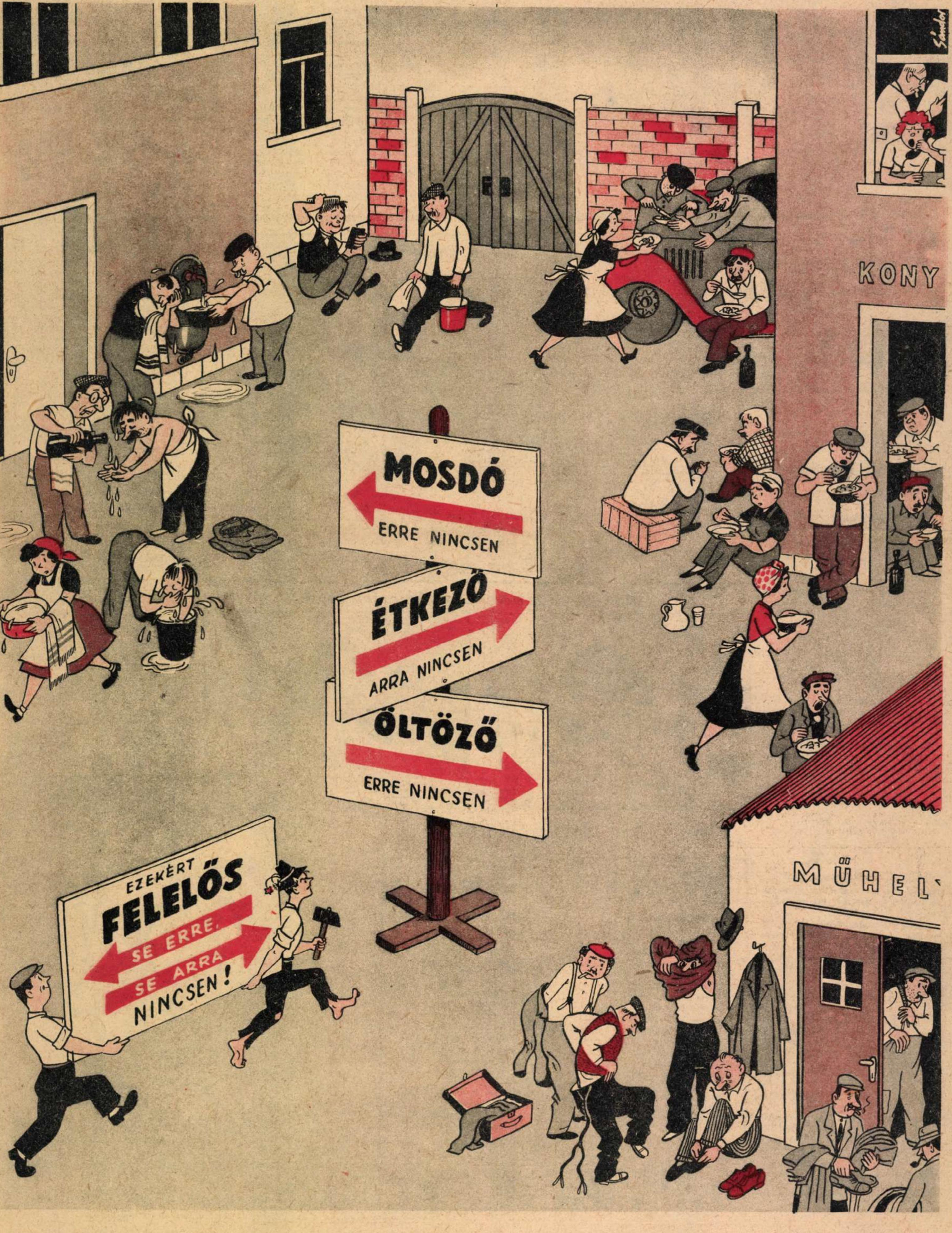
Sándor
KONY
MOSDÓ
ERRE NINCSEN
ÉTKEZŐ
ARRA NINCSEN
ÖLTÖZŐ
ERRE NINCSEN
EZEKÉRT FELELŐS SE ERRE, SE ARRA NINCSEN!
MŰHELY

Mi van az engedélyezett százmilliós beruházási kerettel?

Ötletes az ebadta

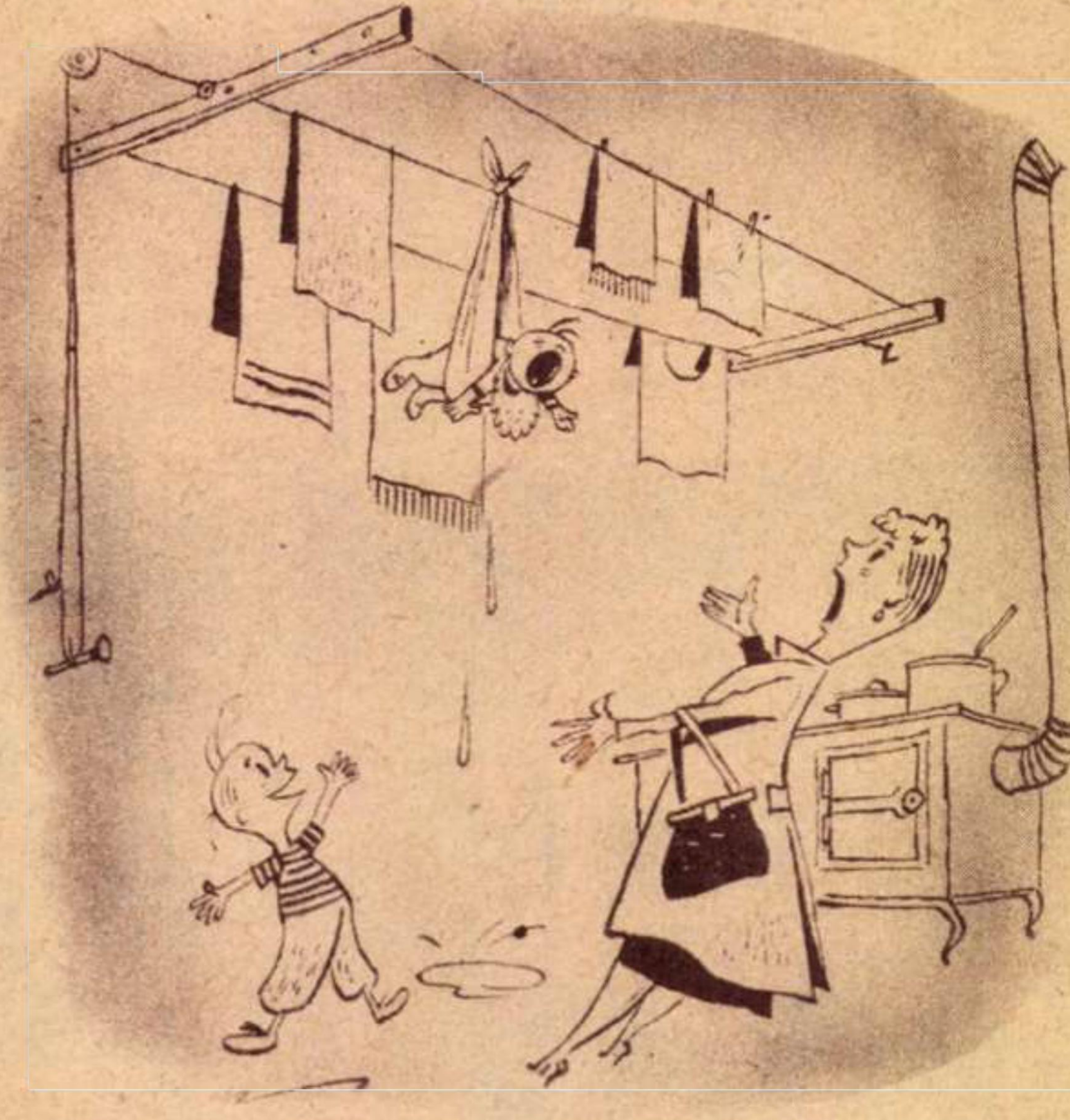

— Hidd el anyu, sokkal egyszerűbb, mint folyton tisztábatenni.

DARVAS SZILÁRD:

UTAZÁS AZ ÉJSZAKA MÉLYÉN

Barátom, az ifjú zeneszerző, akinek az új magyar táncdal megteremtéséért folytatott reményteljes küzdelme teljesen az agyára ment, fontos ügyben találkozót kért tőlem. Tébolyát bizonyítandó a találkozó színhelyéül az egyik úgynevezett éjszakai mulatót jelölte meg.

— Neked se árt egy kis kikapcsolódás — mondotta és közben érdekes impressziókat gyüjthetsz Budapest megváltozott éjszakai életéről.

Elmondta még, hogy egy ilyen mulatóban szanaszét hevernek a témák. Szavai nyomán szinte elképzeltem, amint reggel zárás után söprükkel megjelenik a témaeltakarító-brigád és kisöpri az ottfelejtett impressziókat, hogy estére újra tiszta legyen a parkett. Kellemetlen lenne, ha valamelyik vendég elcsúszna az előzőnapi élményanyagon.

A szóbanforgó mulatót egyébként Jerevánnak hívják. Tudtam, hogy Jereván Szovjet-Örményország fővárosa, láttam is színes dokumentfilmen és elragadónak találtam. Gondoltam magamban: ha csak valamit is kapok ennek a gyönyörű városnak a hangulatából, már kárpótolva leszek némikép a zeneszerzővel való együttlétért.

Ilyen izgalmas előzmények után léptem át a pesti Jereván kapuját, magam mögött hagyva a Semmelweis-utca három járókelőből és egy kóbor macskából álló lázas forgatagát. Aránylag korán volt: esti tízórára járt az idő. Éjszakai viszonylatban ez még ebédidőnek számít.

Megállapítottam: a vezetőség mindent elkövet, hogy a vendégeket már a ruhatárban megfelelő hangulatba ringassa. E célból a telefonfülke és más félreeső helyek feliratát is cirádás betűkkel pingáltatta ki. Belül azonban minden magyaros, úgyhogy az ember rögtön kiismeri magát.

Belépve a táncos helyiségbe, viszont vajmi keveset érzékeltem a gyönyörű keleti országból. Az egész inkább egy rosszul megvilágított zenés gőzfürdőre emlékeztetett. A hőséget a vendégek társadalmi munkában maguk állították elő: ilyen zsúfoltságot én még életemben nem láttam. Minden zeg-zugát teleülték ennek az egyszoba-konyhás, összkomfortos Jerevánnak. A zongora körül, a zongora alatt, sőt a zongorán is meghúzódott néhány mogorvaképű, a vidámságért minden áldozatra kész, mulatóskedvű magyar ember. A zongoristát mindez nem zavarta, átszellemülten verte a billentyűket s rozsdás baritonján csakhamar felcsendült a kormányprogramm helytelen értelmezésének zenés változataként egy régi melódia:

„Úgy várok rád egy speciális okból . . ."

Ez a dal ugyanis ama történelmi időket idézte, mikor alig egy esztendővel a felszabadulás után marcona szövegírók mámorító dalszövegei végigszáguldva a Broadway-n, megrohanták és rabulejtették a Körút összes aranyifjait és aranylányait.

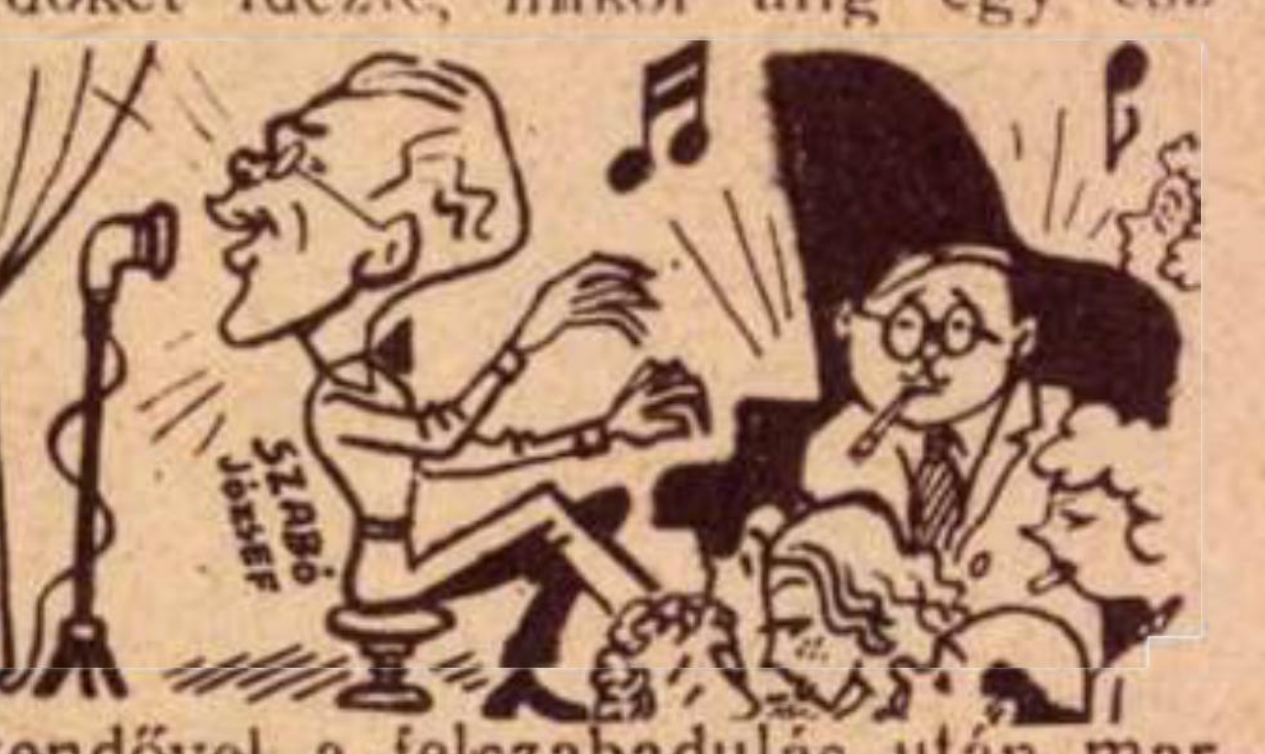

A fenti harcidal azonban ezentúl is mozgósító erejűnek mutatkozott: az asztaloknál ülő harcosok nyomban lórakaptak és nyergükbe ragadva egy-egy lányt, megrohanták a tenyérnyi parkettet. Csakhamar összegabalyodott az egész társaság, elkeseredett küzdelem folyt minden ugrásnyi helyért, mígnem valamennyien rájöttek a harc kilátástalanságára. Az ifjú párok ettől kezdve egyhelyben állva szorongatták egymást, átengedve a csata utáni nyugalomnak dagadtra rugdalt bokáikat.

Barátomra egy sámlin találtam rá. Atellenben vele két székre egy nyolcévkörüli gyereknek ágyaztak meg a gondos szülők A legifjabb lokálvendég édesdeden aludt, csak később riadt fel egy speciális okból, mire szülei abbahagyták a táncot és kivezették a cirádás feliratú helyiségbe. Ezután a fiúcska visszafeküdt, a szülők pedig visszatáncoltak.

Felráztam a zeneszerzőt és ellentmondást nem tűrő hangon kiparancsoltam a jólevegűje éjszakába. Pincérré átképzett volt artisták mellett osontunk el, ezek az összezsúfolt emberek testén keresztül bámulatos duplaszaltókkal kézbesítették ki a dzsin-fiszt, weit-lédit és más cirádás italokat. Úgy éreztem, ha még öt percig maradok ebben a tüzes félhomályban, lefekszem a gyerek mellé és túlhorkolom az összes hurikat.

— Nem értem — válaszolta ideges megjegyzéseimre barátom, miközben már a Kossuth-utca ózondús levegőjét szívtuk — én a multkor remekül éreztem itt magam. Igaz, hogy akkor nem veled voltam, hanem egy csinos nővel.

Bólintottam. Úgy látszik, egy ilyen mulatóban tényleg minden ezen múlik... Csak azt tudnám, mért hívják Jerevánnak?

HETI Krónika

Nyugatnémetországi tárcanélküliek

Kinevezték Adenauer második kormányát, amelynek tizennyolc tagja van, köztük négy tárcanélküli miniszter.

A tárcás és tárcanélküli minisztereknek egyformán duzzad a tárcájuk.

Beismerés

Az angol sajtó egy része is beismeri, hogy az angolok és az amerikaiak Trieszt kérdésében megszegték a békeszerződést.

Miért pont Trieszt kérdésében ne szegték volna meg?

McCarthy munkában

McCarthy Newyorkban a vállalkozók társasága előtt vad szidalmakkal és fenyegetőzésekkel támadt Angliára.

Ez a szövetségesi egyenlőség. Amerikának éppúgy joga van sértegetni Angliát, mint Angliának — eltűrni a sértéseket.

Ausztriai alapműveletek

A Tirolban és Vorarlbergben állomásozó francia csapatokat kivonják és helyükbe amerikai csapatok jönnek.

Egyszerű alapműveletek ezek. A francia csapatokat kivonják, mert Franciaország se nem oszt, se nem szoroz és Ausztria összeadja magát Amerikával.

Tengeri betegség

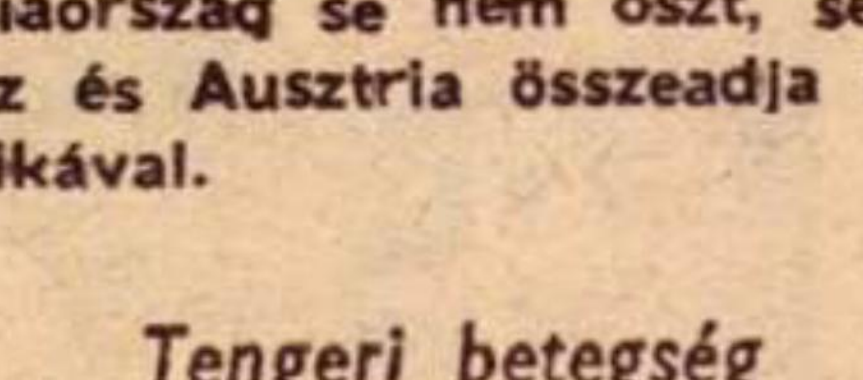

A „Dzsumhuriet" című jobboldali török lap cikket ír az egyre feltűnőbbé váló angol-amerikai vetélkedésről a Földközi-tengerért.

Ez a vetélkedés egyre élesebb lesz. Anglia azt kiáltja az USA-nak: „Semmi közöd a Földközi-tengerhez!" Az USA azt kiáltja Angliának: „Semmi közöd a Földközi-tengerhez!"

És egyikük sem veszi észre, hogy ebben az egy kérdésben mind a kettőjüknek igazuk van.

Ahol sekély a mélyszántás

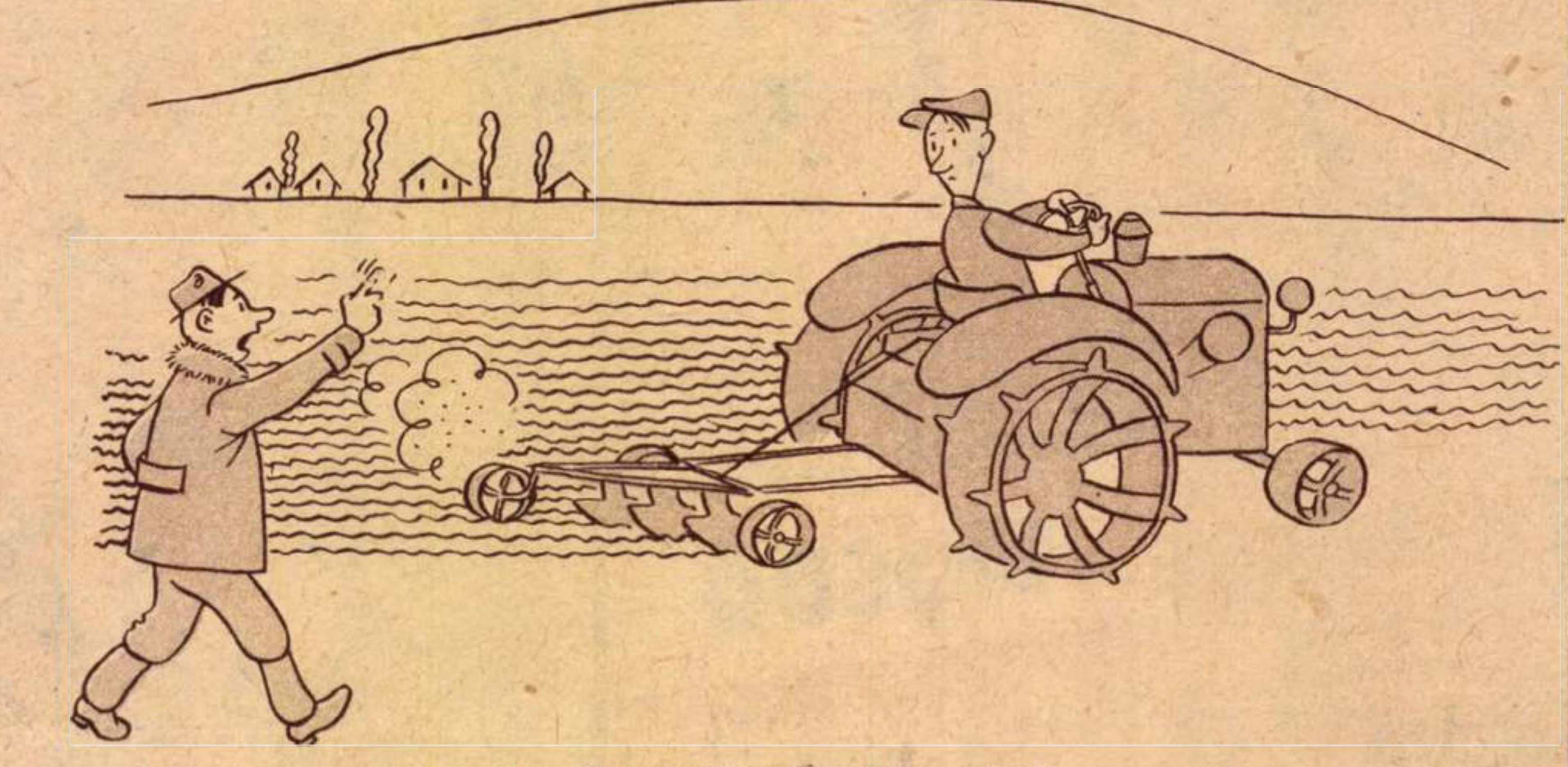

— Nem hallja, hogy röhög a föld?
— Már mért?
— Mert maga csak csiklandozza . .

Újabb kedvezmények a bányászoknak

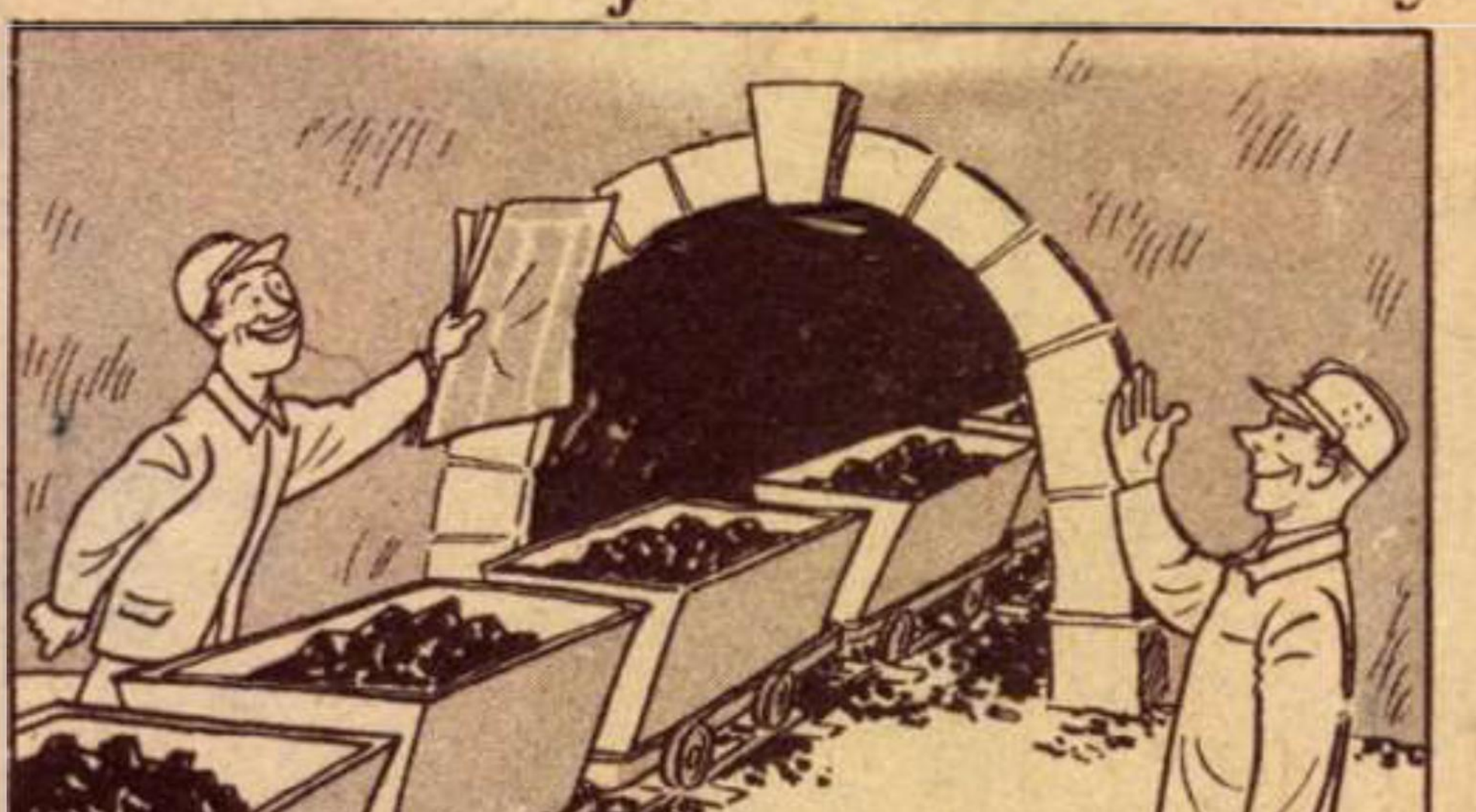

— Megyek megmondani a fiúknak az újabb kedvezményeket.

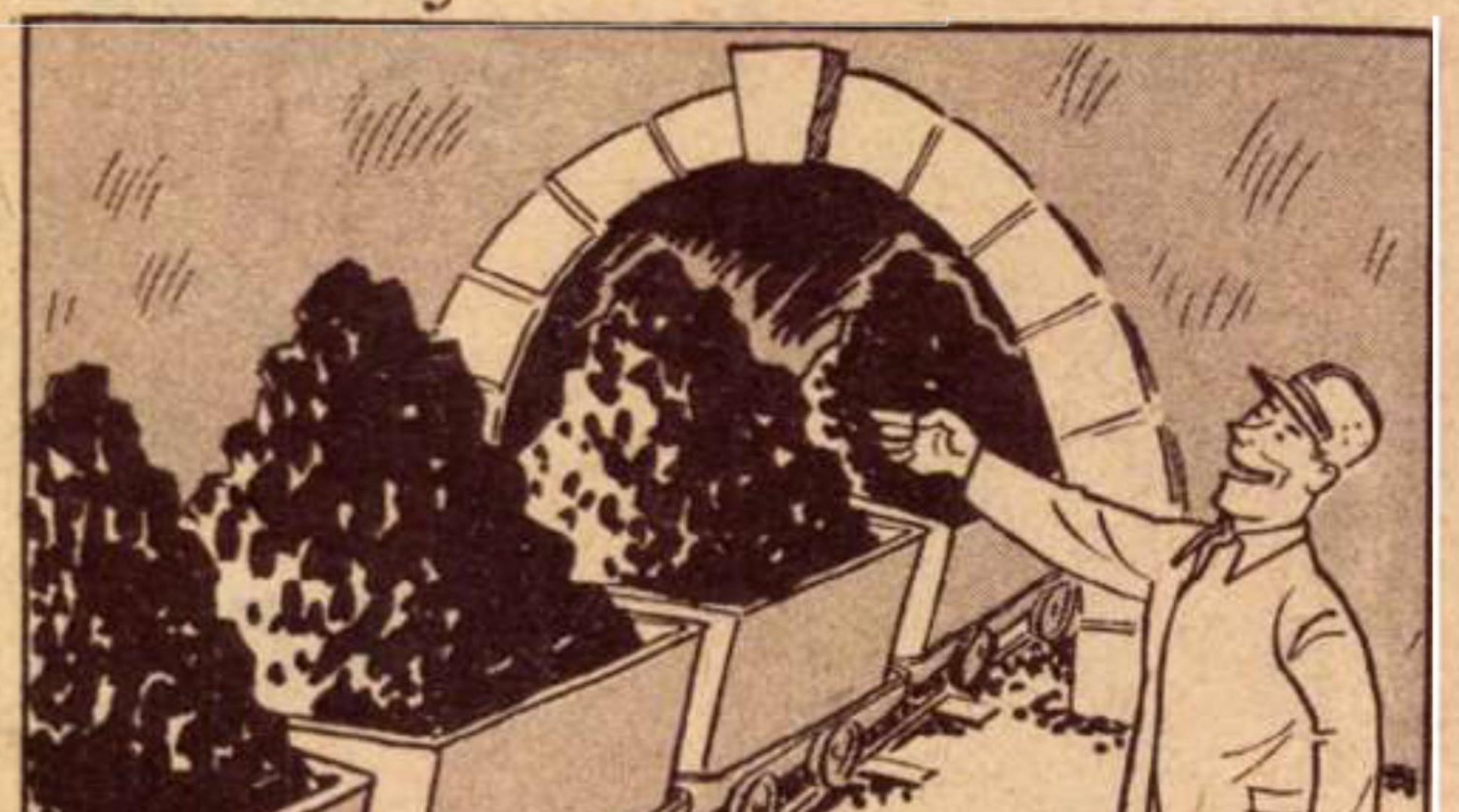

— Megmondta!

KIRAKÓS JÁTÉK

. . . Megérkezett az üzemnek,
Amit kért: a rendelés.
Megérkezett a portéka,
Biz az sok, és nem kevés.
Az állomás sebbel-lobbal,
Nagy örömmel beüzen:
Itt az áru, nosza gyorsan
Rakassa ki az üzem!
Rakassa ki, rakassa ki?
Rakassa ki, — de kivel?
Tíz koponya belefájdul,
De megoldást igy se lel.
Körtelefon, szaladgálás,
Rábeszélés fuccsba megy;
Minden részleg fejét rázza:
— Nem resszortom ez az egy!
Kocsi volna, ló is volna,
Készséges is az a ló,
De, sajnos, ő húzni tud csak,
Kirakónak nem való.
Másnak pedig nincs „készsége",
Lóg, lapul és menekül.
S az árunak nincsen lába,
Nem jöhet ki egyedül.
Mi történhet? Akta készül.
Iktatják és stemplizik.
Beleírják: — Igaz való,
Roppant kéne ez a cikk,
De kirakó ember nincsen,
S nincs rá külön fedezet.
Intézkedés kéne hát, hogy
A megoldás mi lehet? . . .
Hervadozik a portéka,
S az utolsó szava ez:
„Hol a főnök bürokrata,
Jó munka ott sohse lesz!
Aki minket vita közben
Heteken át hevertet,
Az: belőlünk s önmagából
Egyaránt gyárt selejtet!"

K. Tóth Lenke

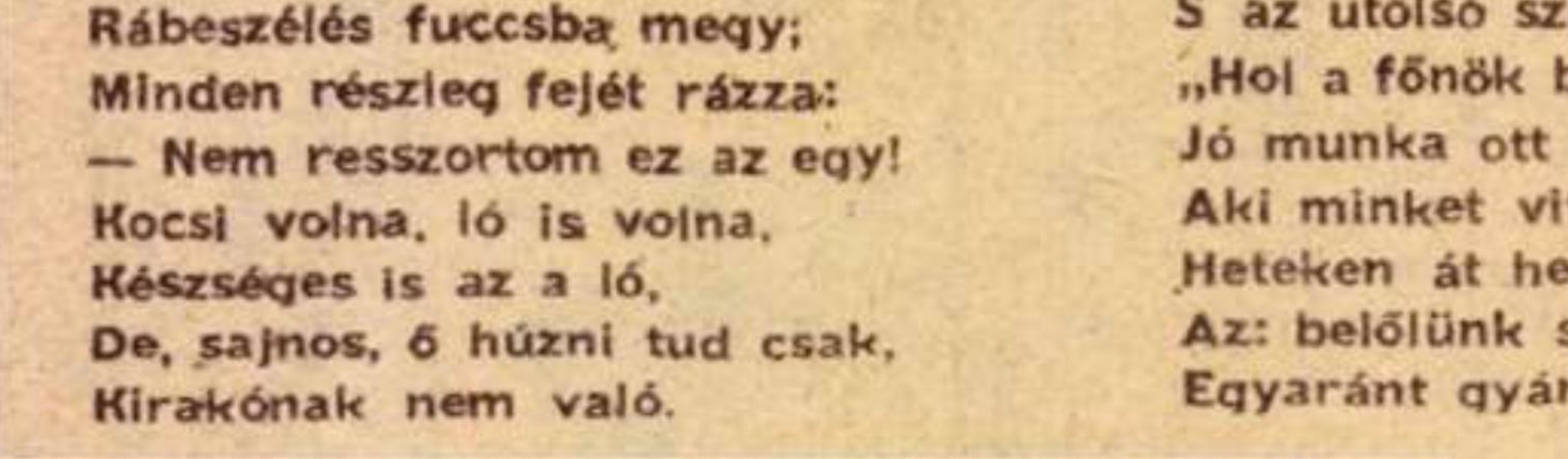

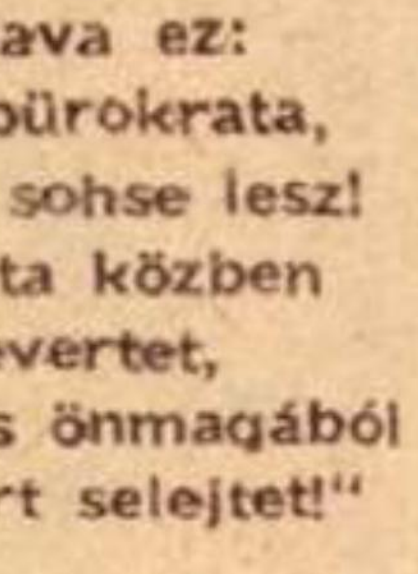

A szerelem nem újítás

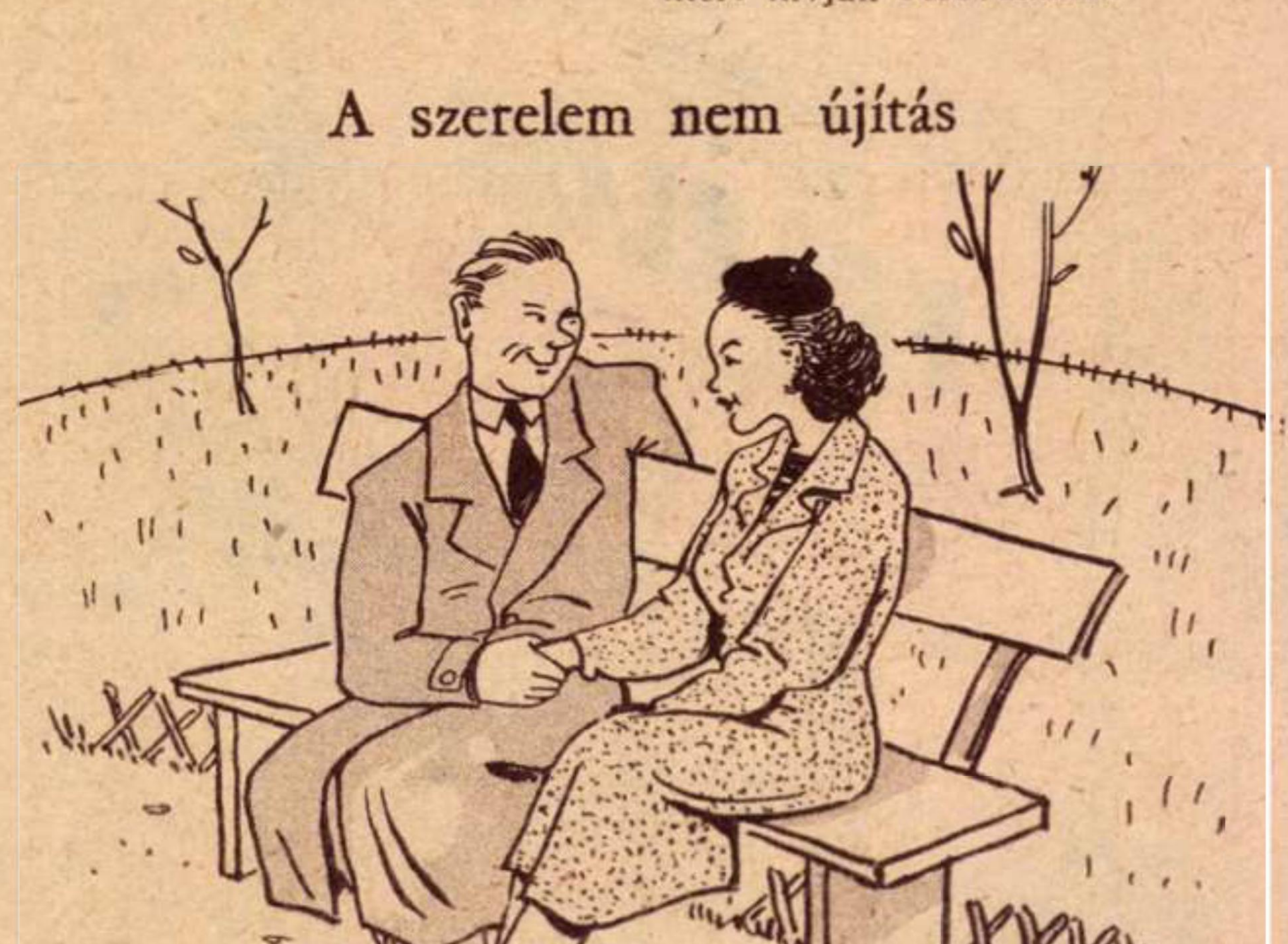

A fiú: Csak úgy ne tegyen velem, mint az újításommal tettek a gyárban!

A lány: ?????

A fiú: Először megörültek neki, aztán megfeledkeztek róla! . . .

Sürgönyelintézés, avagy: nincs protekció

Egy ismerősöm meséli:

— Bizonyos ügyemben, amely csak nekem volt életbevágó, bizonyos hivatalnak nem, végigjártam a bürokrácia nagy birodalmát, de még azt sem értem el, hogy megtudjam, ki a kapitány az akták óperenciás tengerén. Az ügy, mint kiderült, kizárólagosan Zöld szaktárshoz tartozott, de ő úgy vélte, hogy Kék szaktárshoz, Kék elküldött Fekete szaktárshoz, de Fekete szaktárs értekezleten volt, sziveskedjem felkeresni Szürke szaktársat ... Sziveskedtem: Szürke szaktárs elküldött a sárgába, akarom mondani: Sárga szaktárshoz, de ott Ibolya titkárnő minden további nélkül kijelentette, hogy Sárga szaktárs vidékre utazott ... Kis kerülővel hazavánszorogtam. Másnap ismét elmentem. Ezt a sürgönyt kaptam a hivataltól — szóltam és felmutattam, — hogy jöjjek be azonnal, mert az ügyemet elintézték. Egy titkárnő elolvasta, pattant azonnal Kék szaktárshoz, Kék elolvasta, rohant át Zöld szaktárshoz, ketten tüstént felkisértek Feketéhez, onnan hárman elmentünk Szürkéhez. Szürke már tudott a dologról, ki is jött az értekezletről, átadott Ibolya szaktársnőnek, aki nagy lendülettel, szinte sürgetve bevitt Sárga elvtárshoz. Épp most jött meg vidékről — lihegte Sárga, — hogy átnyujtsa nekem az aláírást. Igazán gyors elintézés! — meg is köszöntem. — Ó, — felelt Sárga szaktárs és felemelte a sürgönyt — nálunk nincs bürokrácia, hiszen tetszik látni! ...

Aztán kedvesgn rámmosolygott és megkérdezte: Ki küldte önnek a sürgönyt? A főosztályvezető?

— Dehogy — feleltem én is mosolyogva és még egyszer megköszöntem a gyors elintézést — én magam küldtem sajátmagamnak, tegnap este a főpostán — az ön nevében ...

Bodó Béla

Botrány az Olymposon

(Görögországban légitámaszpontokat létesitenek az amerikaiak.)

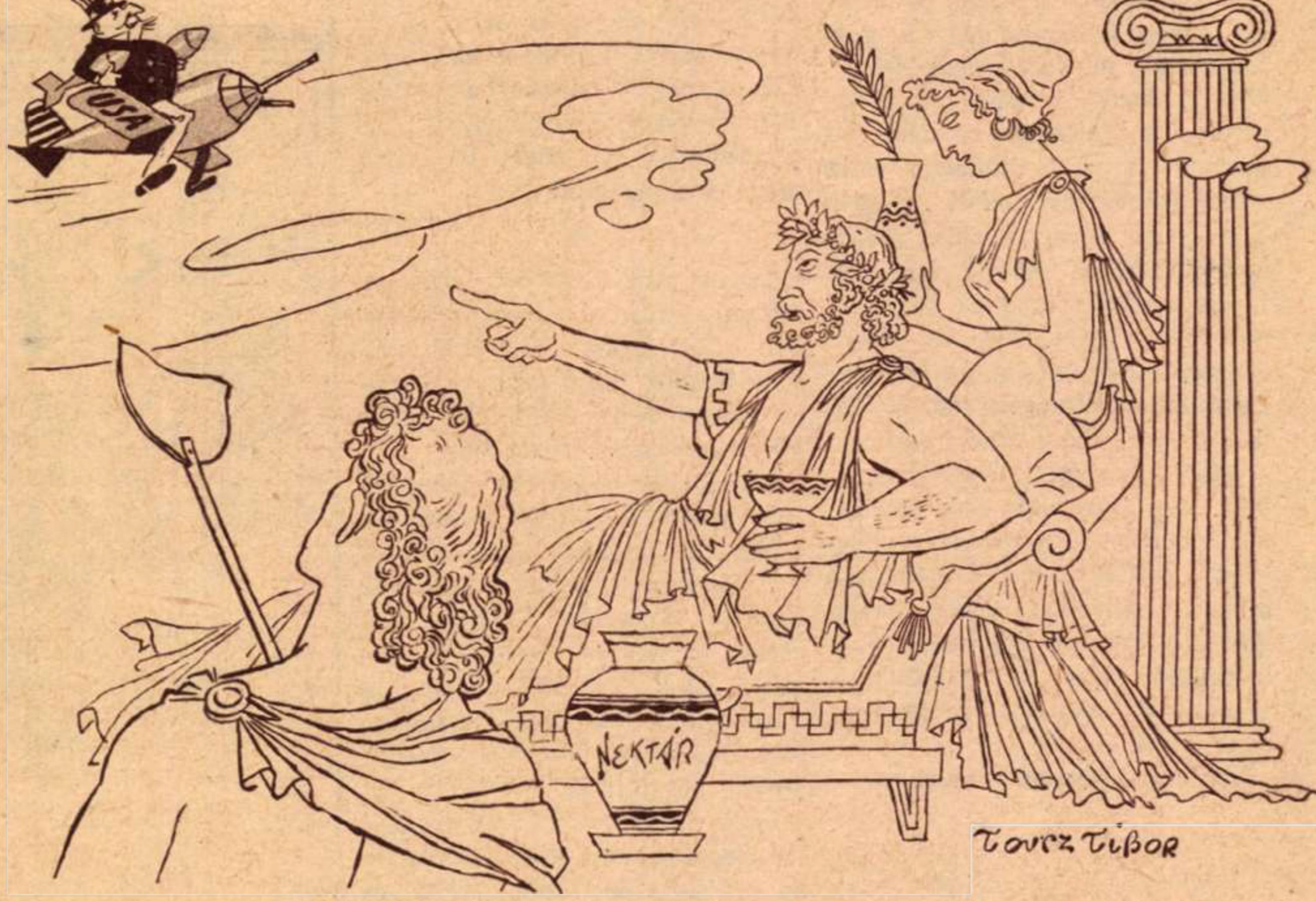

Zeus főisten: Apollo fiam, zavard el ezt a szemtelen lódarazsat, mert még majd mi is coca-colát ihatunk nektár helyett...

Amerikai diplomatát is tolláról . . .

(Visinszkij leleplezte az amerikai szerződésszegőket.)

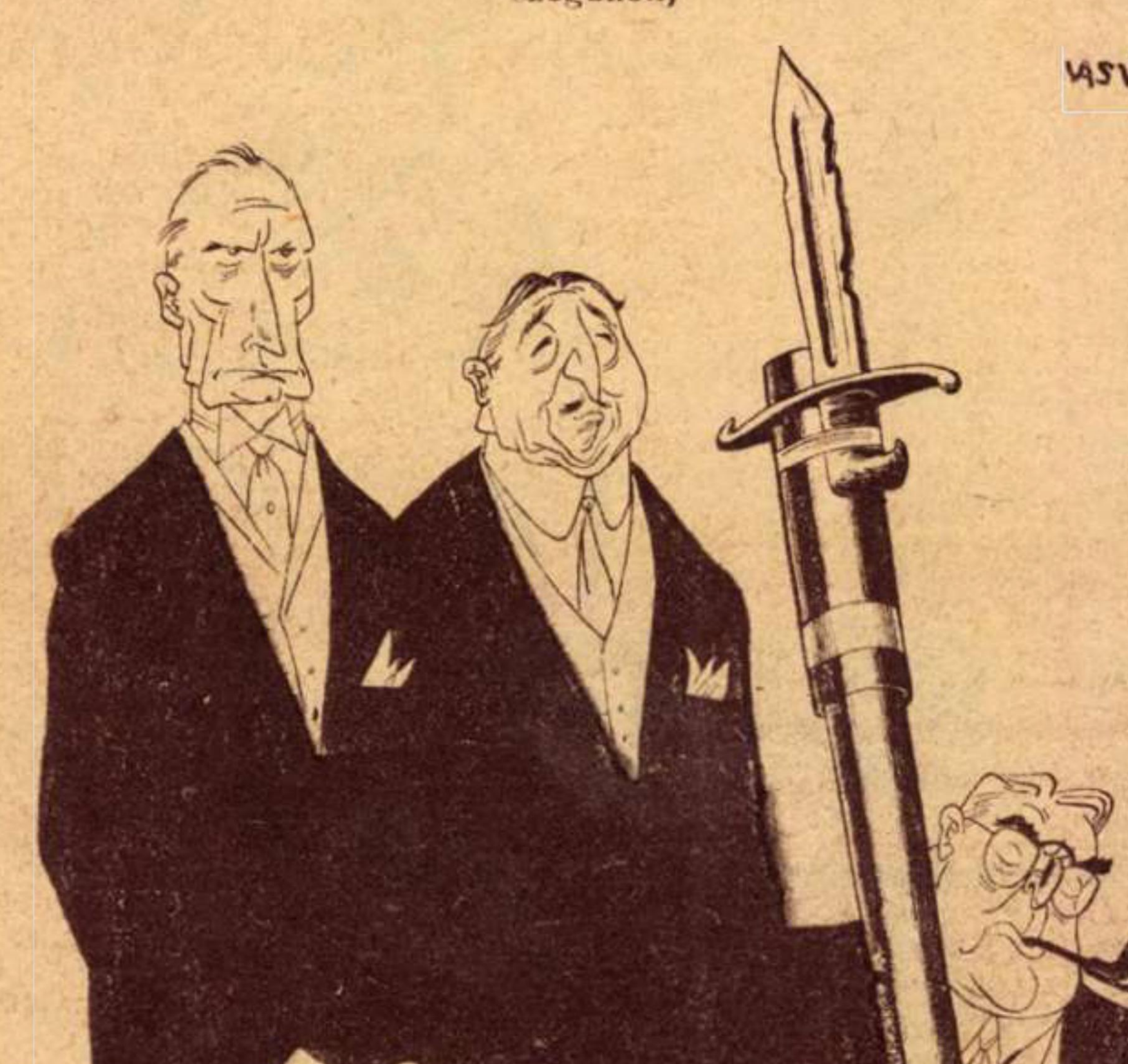

Igy írnak alá az amerikaiak egy békeegyezményt.

Hogy van helyesen?

Az elnök pipára gyujtott, s azt mondta az agronómusnak:

— Hát bizony egy kicsit le vagyunk maradva a szántással...

Az agronómus felhorkant:

— Hogy mondja?

— Mondom, egy kicsit le vagyunk maradva.

— Nem úgy mondják azt, hogy le vagyunk maradva! Az úgy hangzik helyesen, hogy el vagyunk maradva!

— Engem akar tanitani? — jortyant fel az elnök.

Az agronómusnak érzékeny pontja volt ez, nagy nyelvtudósnak tartotta magát. Mérgesen mondta:

— Magát hát! Ha egyszer nem tudja!

De az elnök még nagyobb nyelvtudósnak tartotta magát.

— Én nem tudom?! — csattant fel.

— Ha azt mondja, hogy le vagyunk maradva, akkor nem tudja! Nem úgy mondják azt!

Az elnök mérgesen nézett az agronómusra, az agronómus még mérgesebben nézett az elnökre.

Akkor kinyilt az ajtó és belépett a községi tanács elnöke.

Még köszönni se volt ideje, mert a tsz-elnök mindjárt lecsapott rá:

— Jó, hogy jön! Mondja meg hamar, hogy van az helyesen le vagyunk maradva, vagy el vagyunk maradva?! Melyik a helyes?

A tanácselnök egy pillanatig se gondolkozott.

— Egyik se helyes — mondta. — Az a helyes, ha határidőre végezzük el a munkákat...

IMPERIALISTA fejtörő

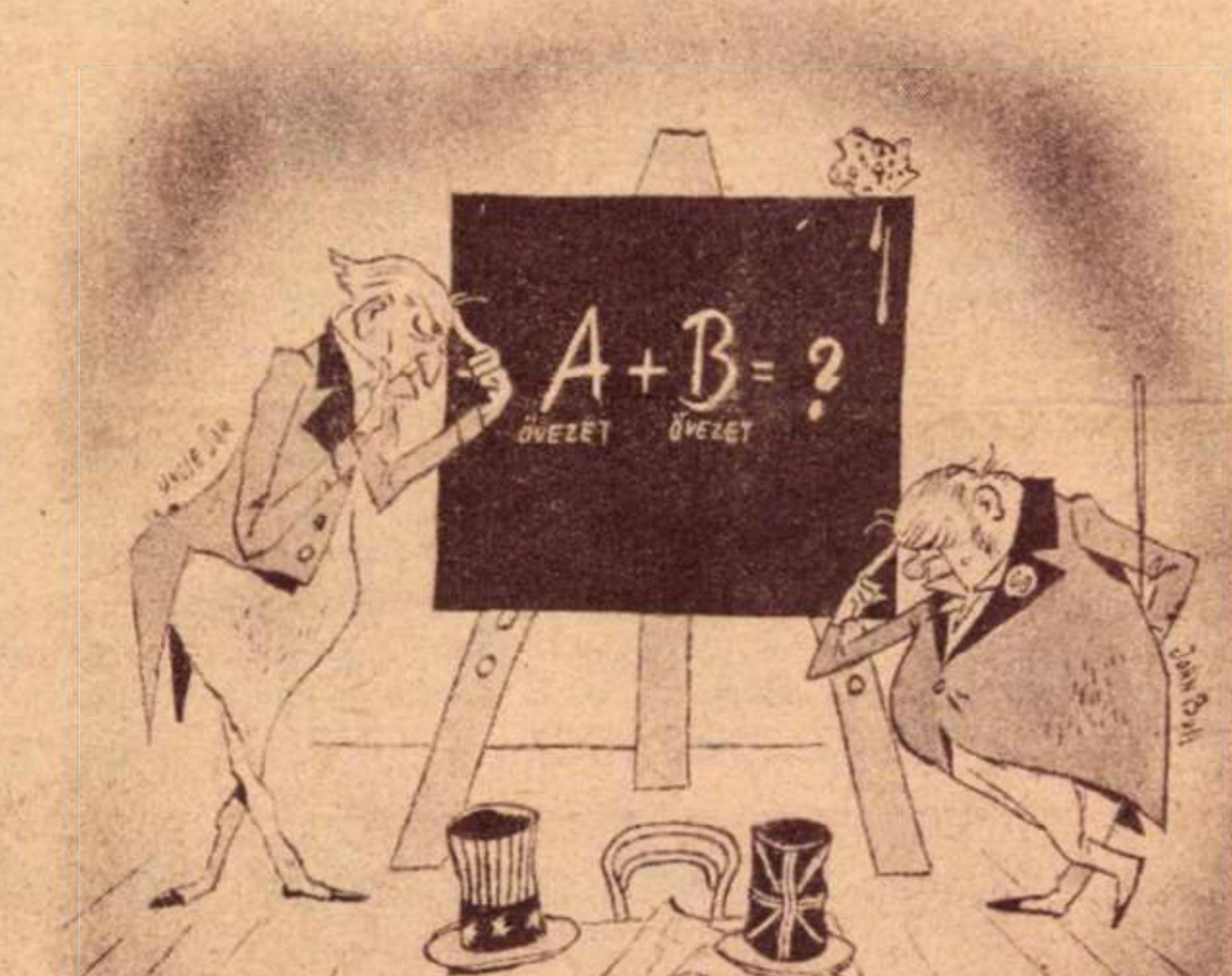

— Kár volt öregem ezt a nehéz példát feladni, ezt még puccsszerűen sem lehet megoldani...

Túlbuzgó Pistiéknél a Vasgyüjtő Hónap kezdetén

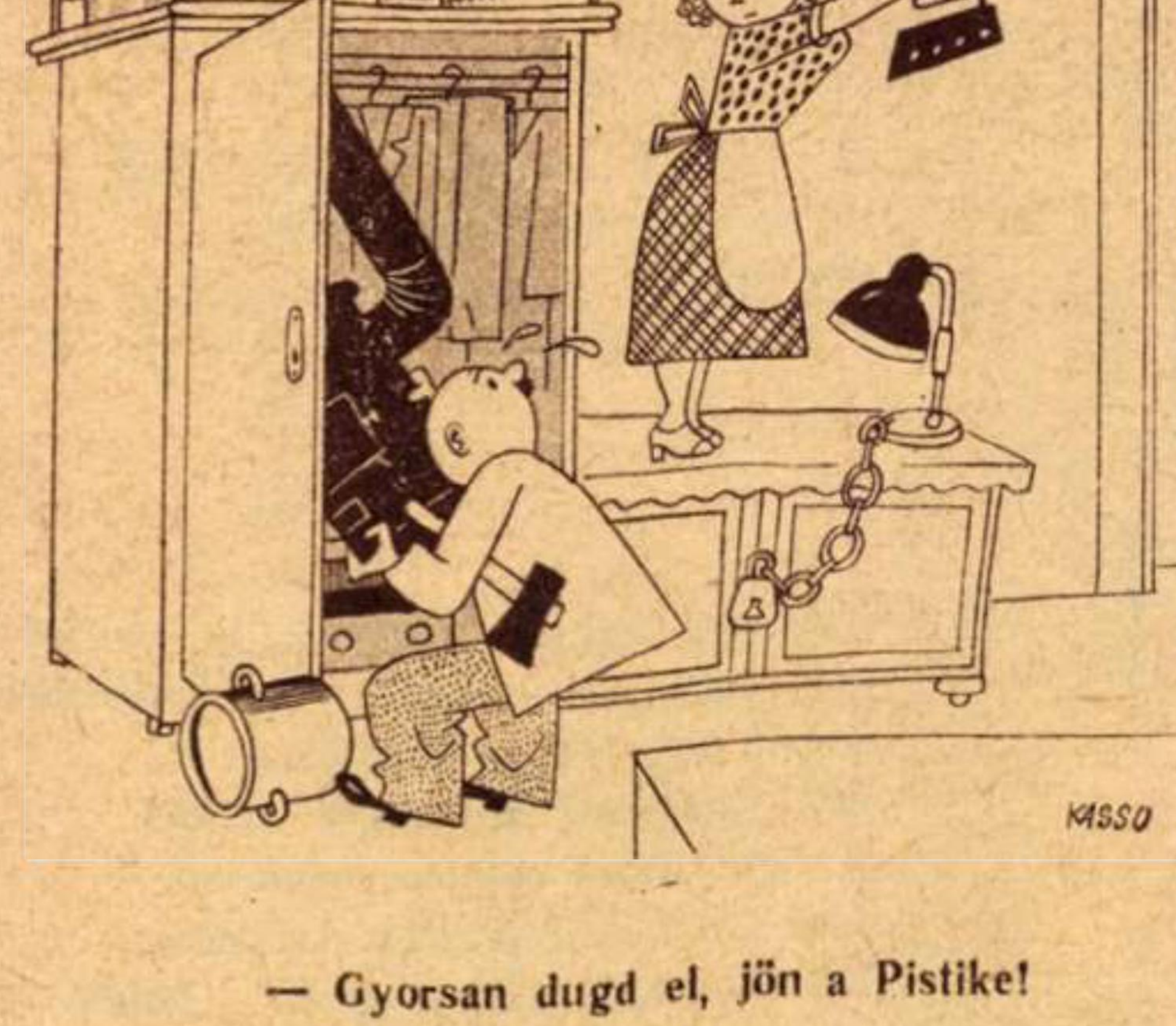

— Gyorsan dugd el, jön a Pistike!

Ez a vidám ember

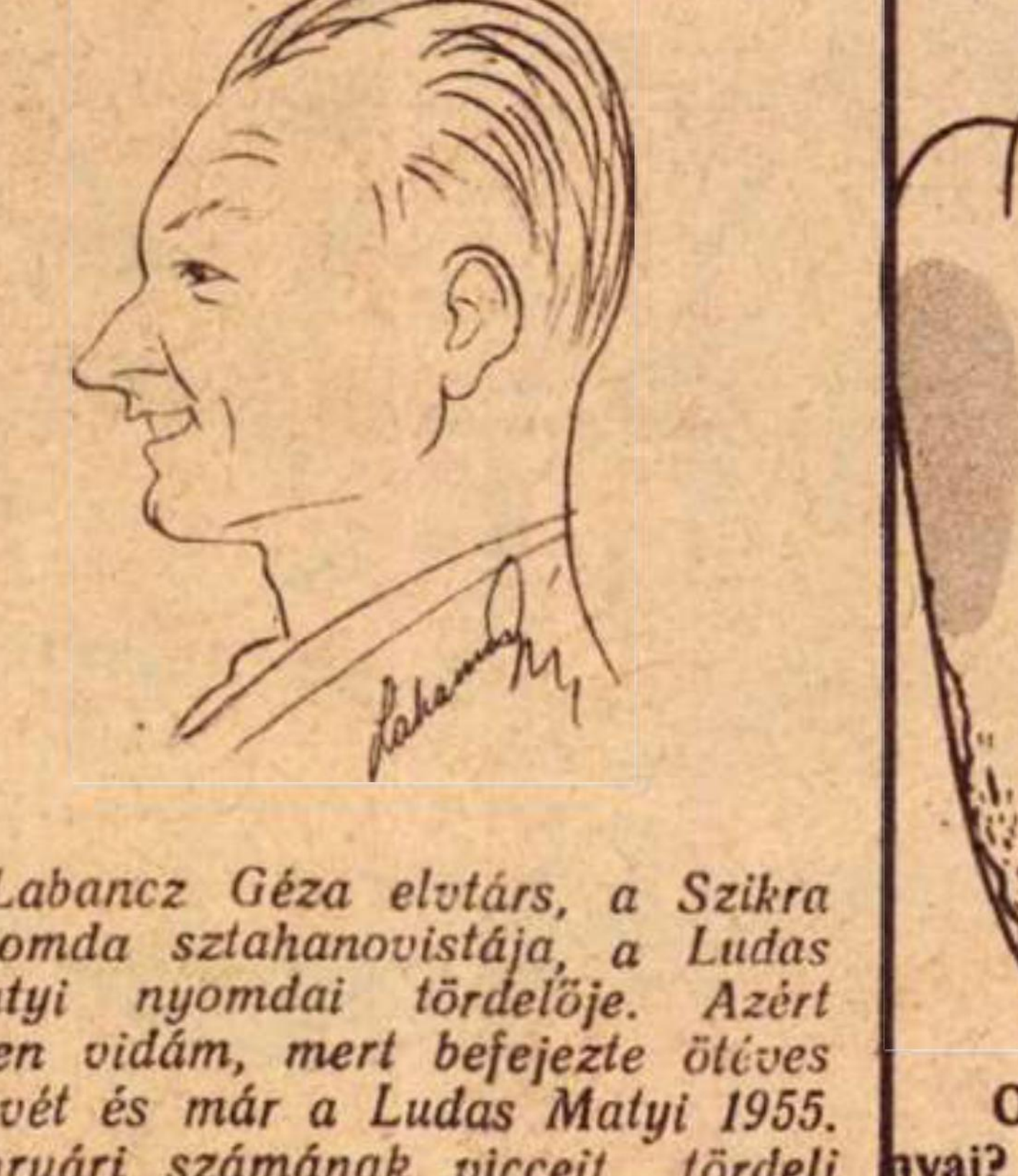

Labancz Géza elvtárs, a Szikra Nyomda sztahanovistája, a Ludas Matyi nyomdai tördelője. Azért ilyen vidám, mert befejezte ötéves tervét és már a Ludas Matyi 1955. februári számának vicceit tördeli be a lapba.

Nem csoda, hogy fel van paprikázva

(A piacon sok esetben a romlott árut nem választják külön az egészségestől.)

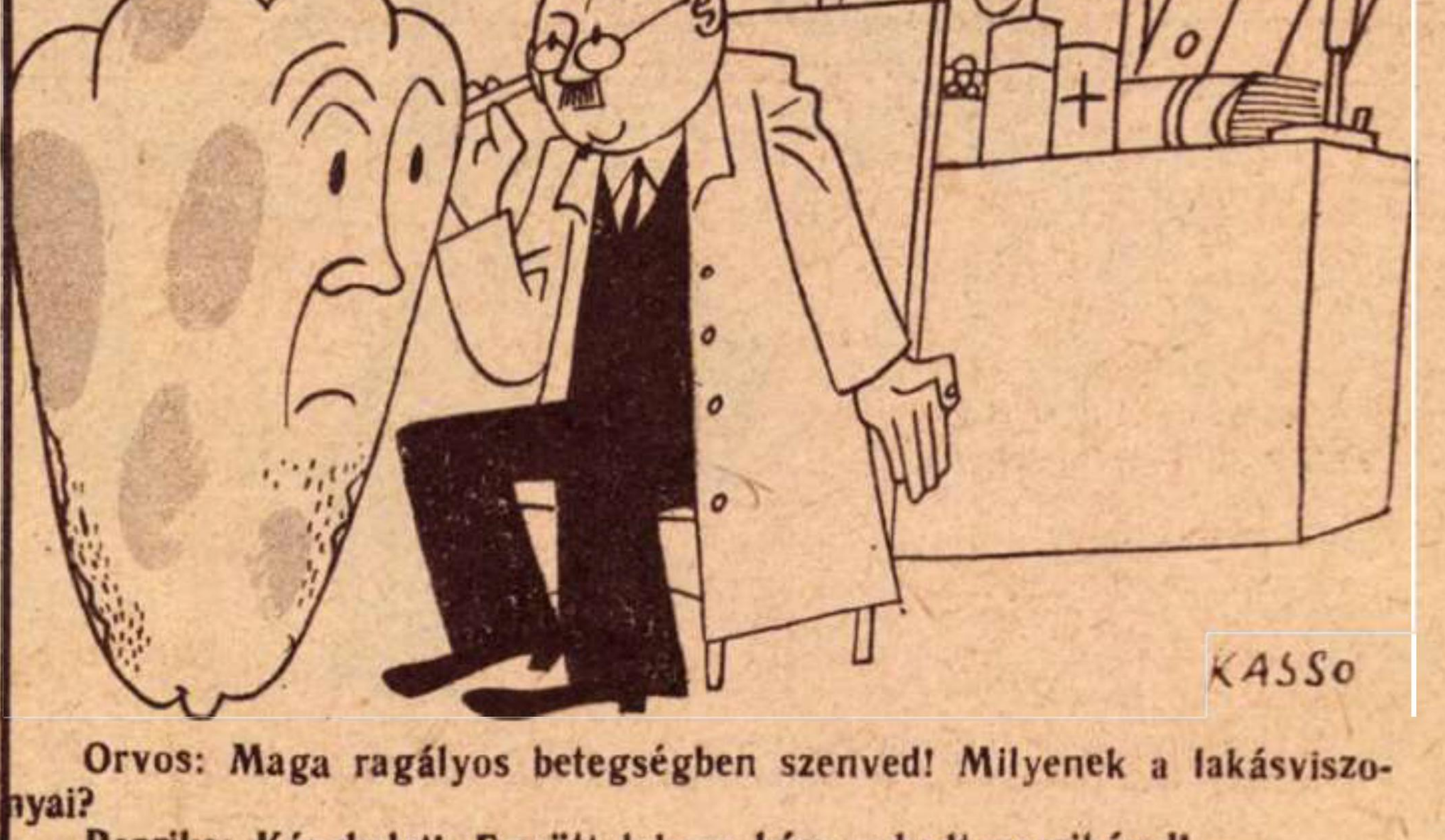

Orvos: Maga ragályos betegségben szenved! Milyenek a lakásviszonyai?

Paprika: Képzheleti. Együtt lakom húsz rohadt paprikával!

Egy és más

Reggelenként félnyolc és nyolc óra között megrohanják a sarki eszpresszót mindazok, akik feketekávéval kezdik a napot, de a tízperces mozgalomban is részt kívánnak venni. Minthogy emez utóbbi körülmény miatt minden perc drága, állva, a pult mellett hörpintik fel a kávét, amelyhez 10—15 perces sorbaállás árán jutnak hozzá. Ugyanebben az időben az eszpresszó asztalai mellett senkisem ül, a felszolgáló tétlenül vár ülővendéget. Ekkor jövök én.

Minthogy nekem van időm, leülök. Egy perc alatt kapom a kávét, további két perc alatt megiszom és kifizetem, s szánakozó pillantást vetve a pultnál tolongókra, eltávozom. Bolond lennék a helyükben három perc helyett egy negyedórát ácsorogni csak azért, mert sietek...

Kartársak! Siessünk ülve!

●

Tudjátok-e, merre van Ultiország? Nem tudjátok, merre van Ultiország, hát én megmondom. Ultiország a ligetnek azon a részén van, amelyet a Dózsa György-út és az Ajtósi Dürer-sor határol. S Ultiországnak azért nevezem, mert itt a padokon déltől egész estig talonmáriást játszik a nagyközönség, közismert nevén ultit, ezt a meglehetősen szimpla kártyajátékot. Hogy miért a ligetnek éppen ez a része és csak ez a része Ultiország, az éppolyan rejtély számomra, mint az, hogy Ultiország polgárai kicsodák és miből élnek. Dolgozó emberek aligha lehetnek, mert különben nem ülhetnének naphosszat a padon, a kártyából sem élhetnek, mert bár pénzbe játszanak, de csak szűk körben maguk között, tehát a pénz csak ide-oda vándorolhat. Mégis, minden nap 150—200 ember ül a padokon Ultiországban s veri a blattot a kibicek gyűrűjében. Ultiország feketéllik a kártyázóktól, s csak olykor-olykor zavarja az áhítatos csendet egy-egy kisgyerek, aki a szomszédos parkok egyikéből idekeveredett és megáll bámulni a játékos bácsikat, hogy felnővén egykor majd elmondhassa: az anyatejjel szívta magába a rekontrát.

●

Egyik nap véletlenül felkattantottam a rádiót s a Hangos Ujságban valaki éppen a földalatti villamosmegállók forgó fakerekeit szidta epésen. Agyamba tolult a vér. Hát most már közbeszólok!

Humoristák, szatirikus mütyürkék írói, konferansziék! Hagyjátok békében a földalatti forgókerekét, mert arra szükség van. Az a kerék ugyanis — ti oktondi népség — csak egyirányban forog, tehát kimenni lehet tőle, bejönni nem. Ha nem lenne a kerék, egy embert kellene odaültetni, hogy a bemenők jegyeit ellenőrizze.

Csak bámulom és becsülöm a forgókereket, hogy évek óta vesézik és szidják, s nem szól, csak tűr és forog. Holnap direkt lemegyek hozzá és megcirógatom. Hadd érezze, hogy nincs egyedül.

●

Ülök a villamoson s ezt a plakátot látom a fejem fölött:

Egy férfiú esik ki a villamosból, eléggé szenvtelen arccal s a plakát felirata:

Kieshetsz, kapaszkodj!

Jókedvem támad. Hát ilyen könnyen megy? Csak kapaszkodni kell? Már régen gondolok arra, hogy de jó lenne kiesni egyszer a villamosból, de eddig még nem jöttem rá, hogyan juthatnék hozzá. Na most megpróbálom. Megtapogatom a zsebeimet, nincs-e nálam törékeny holmi, s mert nincs, már megyek is ki a perronra s megkapaszkodom a bőrhurokban.

Semmi eredmény. Nem estem ki. Kérem a panaszkönyvet!

Tabi László

A kérődző közbeszól

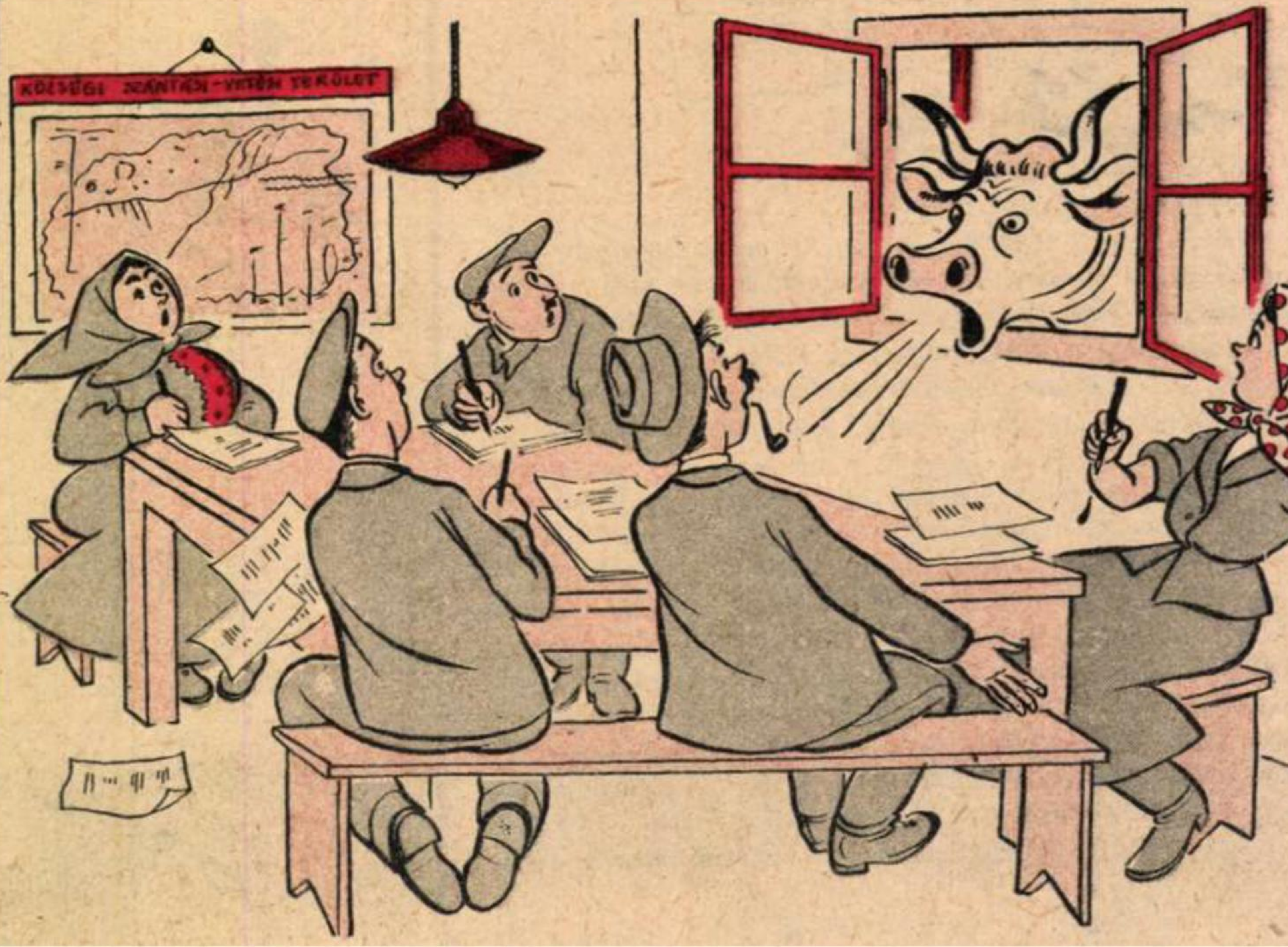

— Mi lesz a silózással?! Ne kérődzzenek már annyit rajta!

Röfike esete a kukoricászsákkal

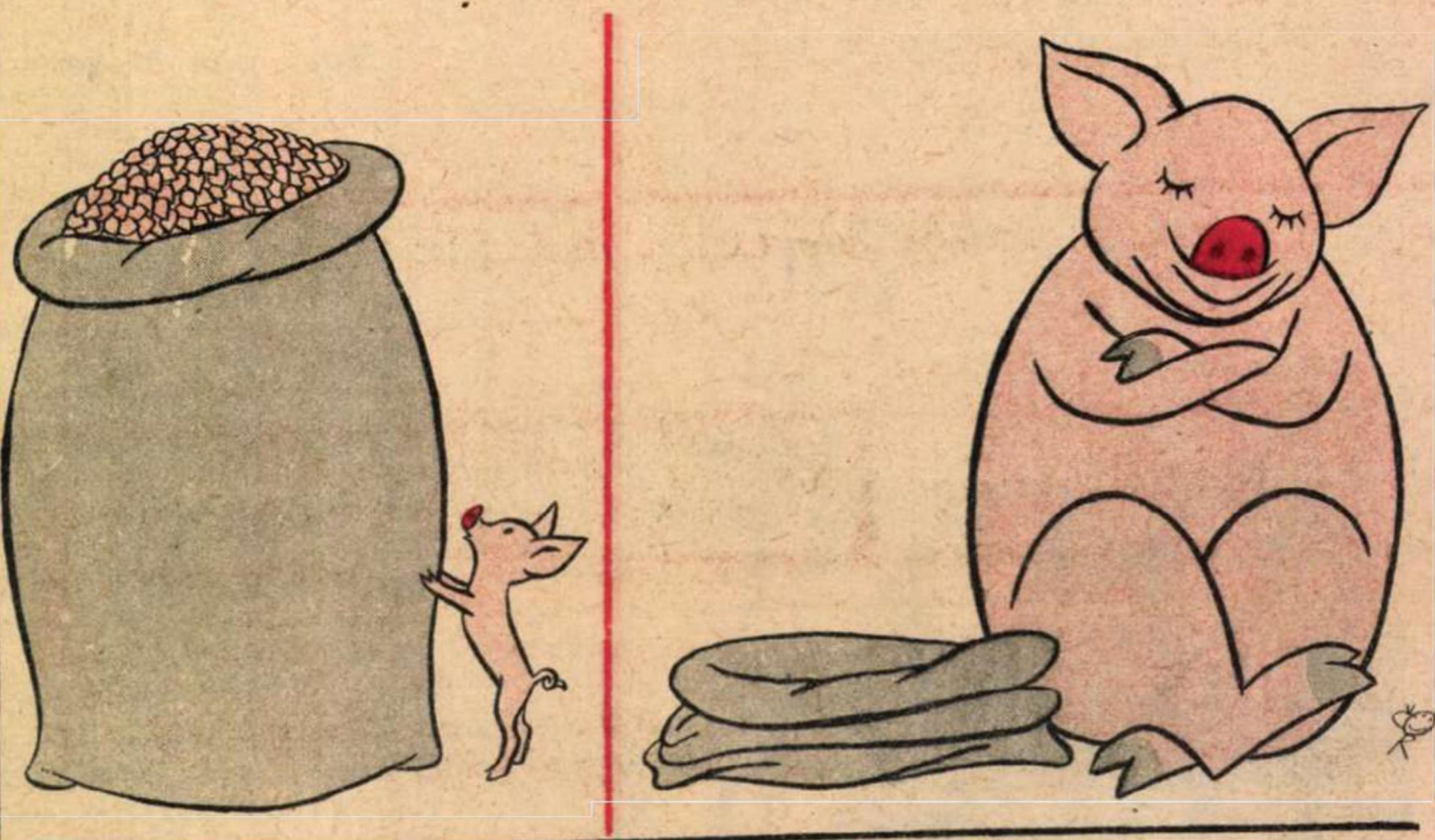

54.000 vattaruhát kaptak az építőmunkások

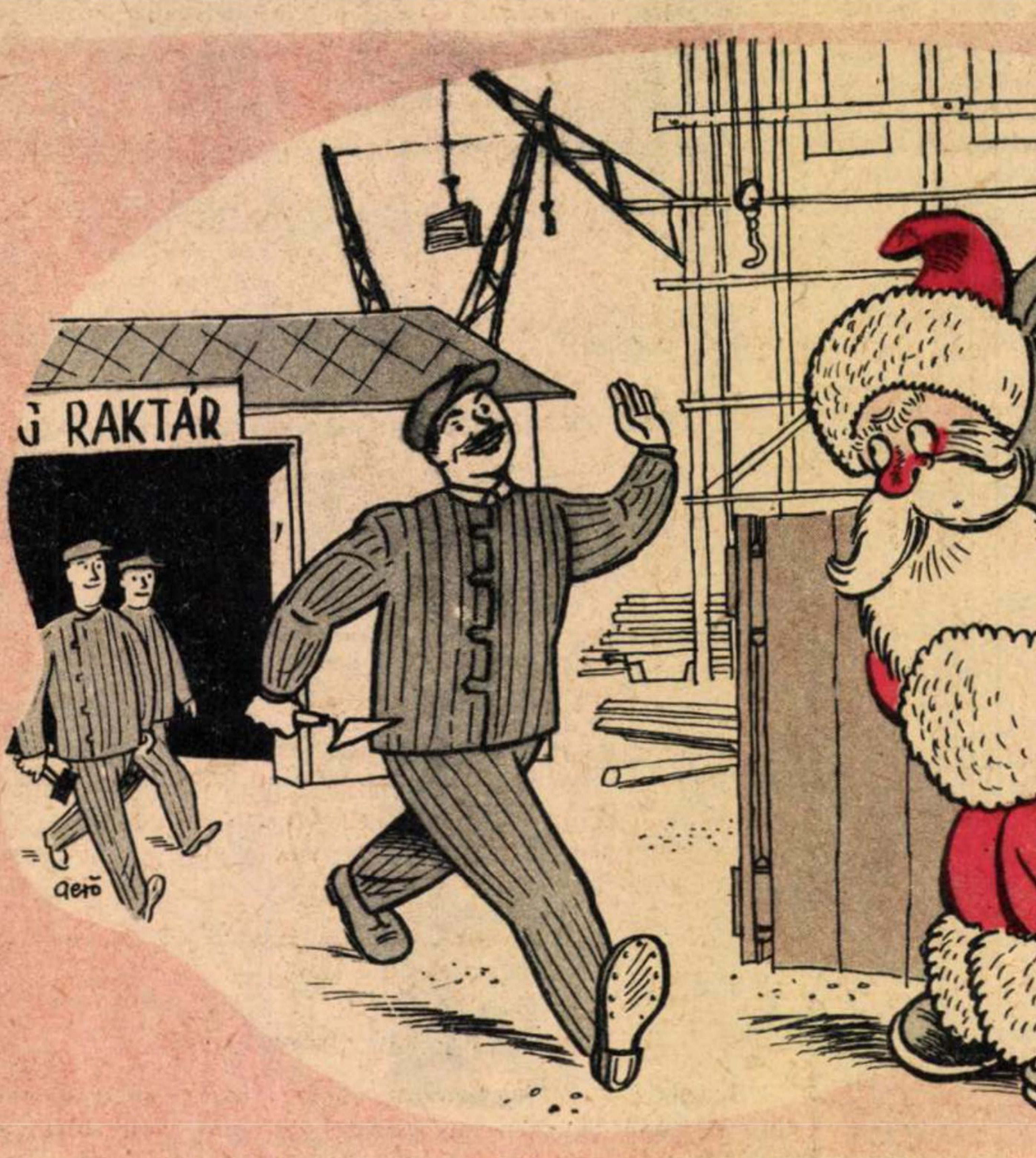

— Na most már fújhat, öreg!

Takács Tibor:

TŰSZÚRÁSOK

Festő

Tájképet fest, csak ebben otthonos,
bár érzi, hogy mást kéne festeni,
agyában végre gondolat motoz
s még felsőkabátját is leveti
és egy magános traktort fest a képre
de ő sem tudja, hogy miért s mivégre.

Szobrász

Rég Krisztus fejeket mintázott, ám a
korszellem őt is át meg áthatotta,
most „irányt vett" a sztahanovistákra
s csak azt sajnálja, egynek sincs szakálla.

Költő

A verstant nem tudja, füle se érzi
az ütemet, a ritmust átallépi,
hol hosszút kéne lépni, elaprózza,
s még azt se tudja, hogy a verse — próza.

Színművészeti főiskolás

Még egy éve van hátra és színész lesz, —
már többször mondták róla: tehetséges.
Azóta úgy lép be a rádióba,
mint mesebeli szőnyeges hajóba.
A rendezőnek mélyen meghajol,
(ezt is el kell kezdeni valahol).
De különben se hall, se lát a balga,
rajta nevet mindenki harmadnapja...

„Minőségi” telefon

A napokban a Thököly-út és Szent Domonkos-utca sarkán ezt a táblát láttam egy trafik ablakában:

ITT A KÖRNYÉK
LEGJOBB TELEFONJA
ITT TELEFONÁLJON!

Elképedtem ettől a felirattól. Szívbemarkoló példája ez az önzetlenségnek és a segíteni akarásnak. Hiszen a helyiség belül olyan szűk, hogy a trafikosbácsi is csak úgy fér el benne, ha nem nyújtja ki a lábát. Hát még ha valaki bemegy telefonálni...?! És mégis, a bácsi dacolva ezzel az objektív nehézséggel, egyenesen propagandát fejt ki telefonja népszerűsítése érdekében. Ezek után nem csoda, hogy a kifüggesztett csábító felhívás hatása alatt egymásnak adják az emberek a kilincset, illetve a kagylót. Íme elérkeztünk odáig, hogy Pesten már „környékenként” is lehet egy jól működő telefonállomást találni...! Magam is kipróbáltam és melegen ajánlom mindenkinek. Igazi „minőségi” telefon! Búgó hang és tárcsázás után azonnali kapcsolás garantálva! (A trafikos szerint vannak akik Budáról jönnek át hozzá telefonálni.) Mindezek után lenne egy javaslatom a Távbeszélő Központ részére. Létesítsenek a város közepén egy telefonállomást, a következő szövegű táblával:

ITT NE TELEFONÁLJON!
EZ BUDAPESTEN
AZ EGYETLEN ROSSZ TELEFON!

És legyen a többi telefon csakugyan mind jó.

Sz. Gy.

KÉT TŰZ KÖZÖTT

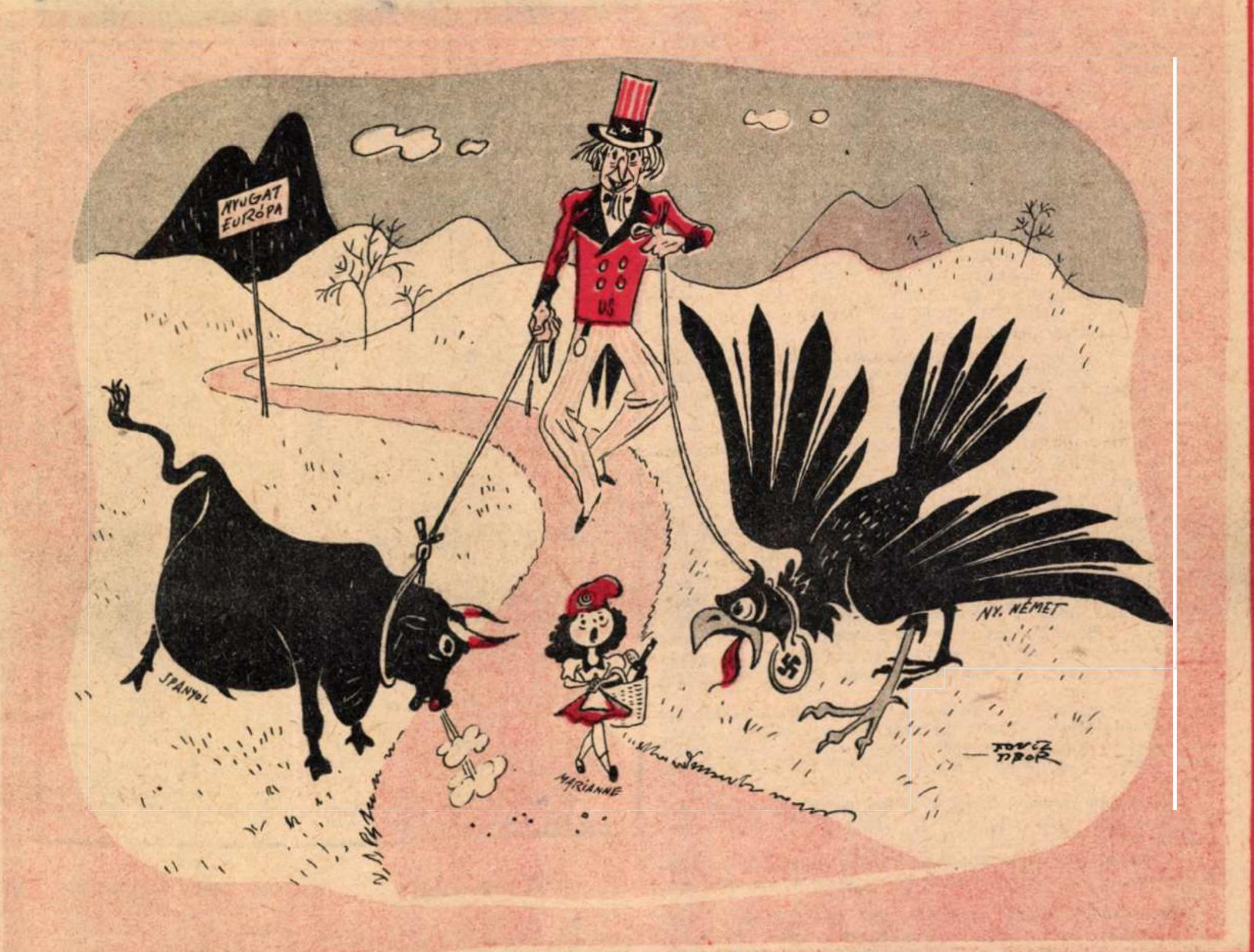

AMI BIZTOS, AZ BIZTOS

(Bürokratikusan kezelik a versenyfelajánlásokat.)

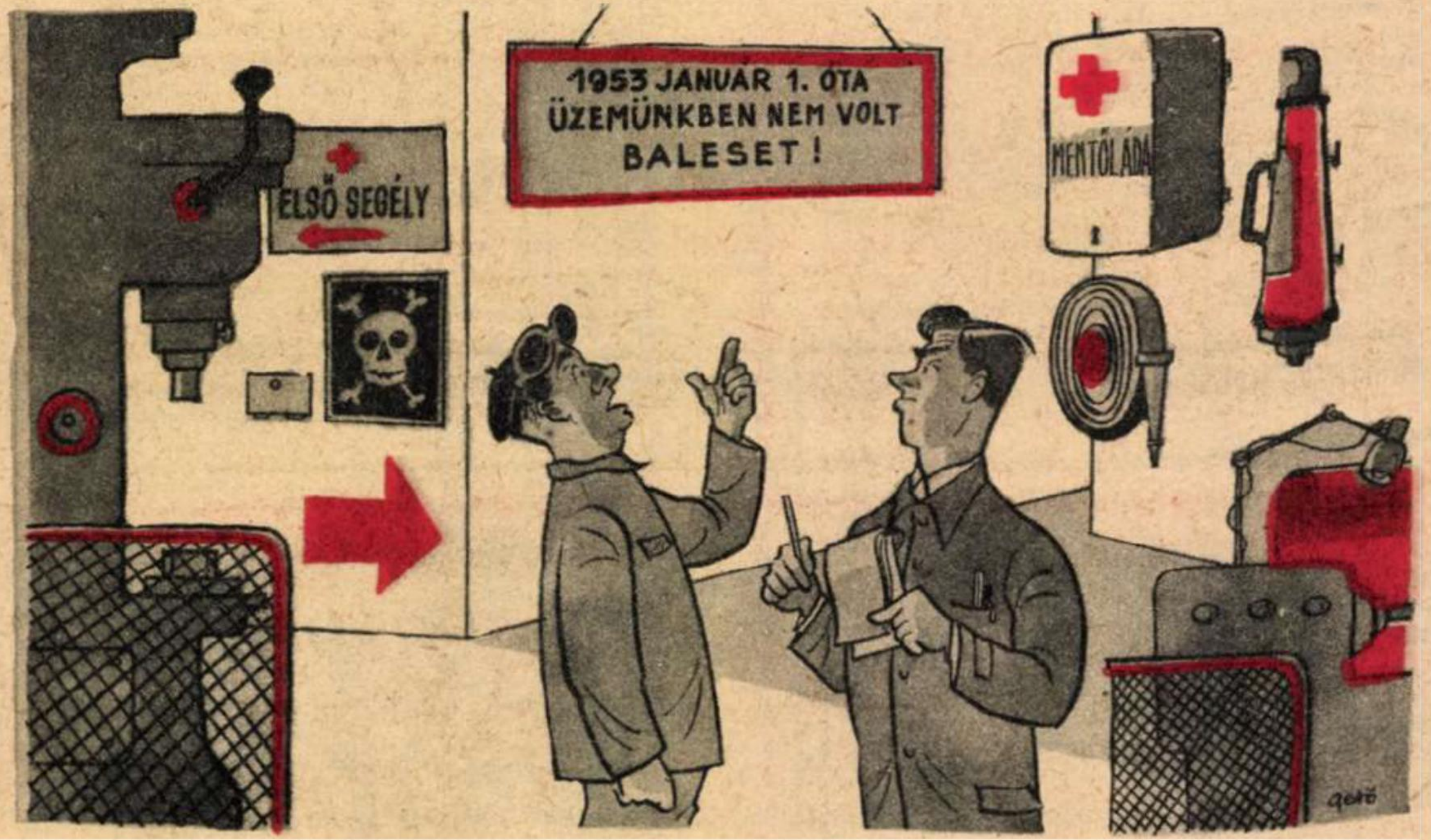
1953 JANUÁR 1. ÓTA ÜZEMÜNKBEN NEM VOLT BALESET!
ELSŐ SEGÉLY
MENTŐLÁDA
Gerő

— Mit ajánl fel a versenyre?
— Csökkentjük a balesetek számát!

Ilyen helytáblákat szeretne Dulles

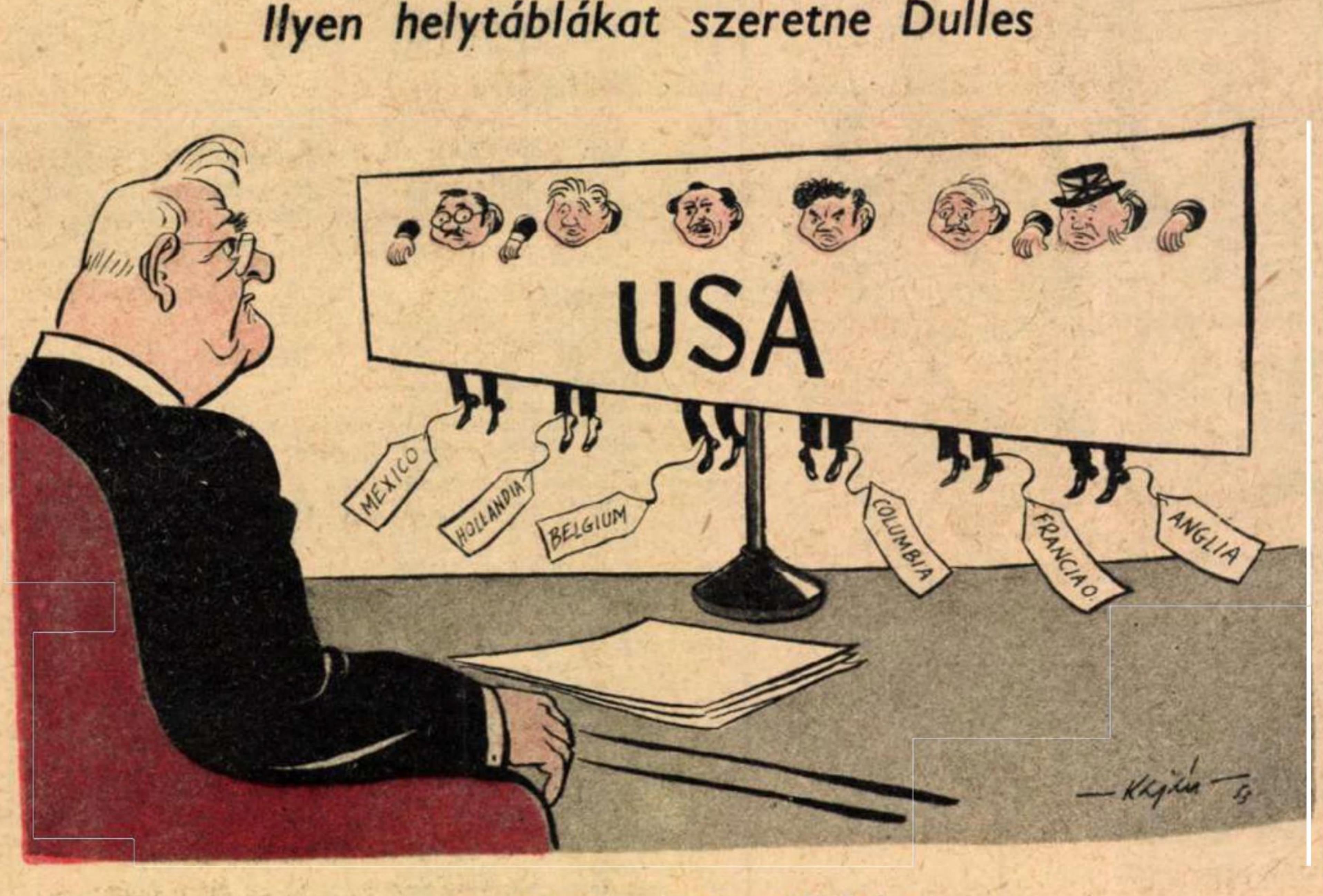

az amerikai küldöttség számára az ENSz-ben.

SZÓRAKOZOTT GÉPÍRÓNŐ

Sok éve dolgozom az egerészeti hivatalnál.

Vállalatunk rendkívül fontos intézmény, mi tanítjuk be a macskákat egerészni és mellékesen mi foglalkozunk azzal is, hogy légüres térben kiváló fajtájú görögdinnyéket tenyésztünk.

Jelenleg új gyors- és gépírónőnk van, előzőleg a „Tüker”-nél volt szidalomfelvevő, de mivel ott ez a resszort megszűnt, átszervezték és hozzánk került.

Matildkának hívják, de ha nincs jelen, magunk között egészen másképp becézzük. Aránylag meg volnánk vele elégedve, mert a gyorsírásnál semmi hiba sincs, gyorsírni ugyanis nem tud, annál komolyabb bajok vannak a gépelésnél.

Matildka ugyanis rettenetesen szórakozott, épp ezért összevissza gépír, ami éppen eszébe jut. Valahova állandóan figyel diktálás közben, csak még azt nem tudtuk megállapítani, hova figyel. Ezen a vonalon már olyan gyakorlata van, hogy a szomszédos lóúsztató vállalattól is sűrűn felhívják kolleganői: árulja el, hogyan kell egyfolytában dekoncentrálni.

Ha például palánkdeszkát diktálok neki, akkor egész biztosan falánk szektát ír. Egyszer valamelyik csodálója megkérdezte tőle, hogyan éri el kiváló eredményeit.

— Nem boszorkányság ez — válaszolta Matildka büszkén — csinálják ezt mások is üzemi irodákban, tanácsokban és különféle hivataloknál, csak én alaposabb vagyok. Ha diktálnak, merőben másra gondolok, könyvet pedig egyáltalán nem veszek a kezembe.

Tegnapelőtt értesítést kaptunk, hogy a pusztaszemőlcsi határban egy nagy egeret láttak két héttel ezelőtt.

Villámcsapásként ért a hír mindnyájunkat és én sápadtan rohantam a levelezési osztályra.

— Matildka, levelet írunk! — üvöltöttem izgatottan.

Matildka ásított egyet és unottan tette be az indigót a gépbe, természetesen fordítva. Megkezdtem a diktálást:

Egerészeti Hivatalnak!
A határban egy egeret láttunk.
Macskák útban.
Az egeret le fogjuk állítani.

A gépbe nézve látom, hogy ott ez a szöveg áll:

Eger, északi hivatalnak.
A batárban regenerálunk.
Hat zsák kút van.
Egert be fogjuk fásítani.

Eltöprengtem Matildka feneketlen butaságán és elhatároztam, hogy ellenpróbát csinálok. Gondoltam, ha az ő agyának torz szüleményét diktálom le, talán kijön a kívánt eredeti szöveg. Visszadiktáltam neki tehát a saját szamárságait, de még be se fejeztem, már nyujtotta felém a kész levelet. Ez állt benne:

Ebrendészeti hivatalnak!
Na, máma eleget láttunk.
Macskát sutba!
De nagyot fogunk ásítani.

Abbahagytam a kísérletezést, dühösen becsaptam magam után az ajtót és én magam mentem egerészni, az ilyen gépírónőket pedig besoroltam a többi ellenfeleim közé, a villamos, telefon és a szárazbab társaságába.

Martin István

TILOS!

Nagyon megneheztelt rám a Telefonközpont, mert multkoriban a Ludas Matyiban holmi enyhe csipkelődést eresztettem meg egy titkos telefonszám bonyodalmairól. Négyszer is felhívták a lakásomat s mert nem találtak otthon, végül egy erélyes női hang azt a kérdést tette fel házam népének, hogy vajjon „van-e ész a fejemben”, hogy ilyeneket irok. Koponyám űrtartalmának ilyen pesszimisztikus megitélése után azt hittem, hogy az ügy befejeződött.

Tévedtem. Azóta az ismerőseim és barátaim napról napra felhivnak s „ezt irjad meg” jelszóval azt kivánják, hogy tegyem szóvá, valahányszor rossz kapcsolást kapnak (nyilván rosszul tárcsáznak), vagy valahányszor valamelyik nyilvános telefonállomás elnyelte az érmét és nem adott kapcsolást. Ez utóbbi esetben megvigasztalom őket, hogy a nyilvános telefon néha kárpótlást is ad. Multkor e g y *tantuszt dobtam be az utcai állomáson és kilenc jött ki. Volt némi lelkiismereti furdalásom, de azután háborgásomat megnyugtatta, hogy legfeljebb 10 százalékos téritést kaptam hiába elvesztegetett telefonérméimért.*

Kijelentem hogy soha többé nem irok a telefonról, mert az emberek igazságtalanok a panaszaikkal. Itt van például egy barátom, aki szintén ilyen telhetetlen elfogultsággal elmondta a maga történetét, melyben, — előre kijelentem — semmi kifogásolni valót nem találok.

— Az órám reggel 7 óra 10 percet mutatott — mondta ő — de nem voltam biztos benne.

(Ebből is látható, hogy barátom milyen bizalmatlan ember, még a saját órájában sem hisz.)

— Mivel pedig a gyerekeknek pontosan kell iskolába érniök — folytatta elbeszélését — feltárcsáztam a „pontos időt”. Képzeld, kérlek, kétszer is azt mondta: 22 óra 2 perc. Kint sütött a reggeli nap és semmi esetre sem volt este 10 óra.

(A barátom ezt se akarta elhinni, mert ő olyan bizalmatlan ember, viszont derék és lelkiismeretes is, aki szeret segiteni a hibás dolgokon. Nem olyan mint én, akit a „pontos idő” multkor este nyolckor azzal vigasztalt meg, hogy csak 14 óra 10 perc és 20 másodperc van. Én belenyugodtam és elhittem neki.)

— Feltárcsáztam a hibabejelentőt — mesélte tovább — és közöltem velük, hogy a „pontos idővel” valami géphiba van, javitsák meg. Nagyon szépen megköszönték a figyelmeztetést. Ezen felbátorodva megkérdeztem, mennyi a pontos idő.

(Ez igazán furcsa! Valaki a hibabejelentőtől kérdezi meg a pontos időt. Hát arra való a hibabejelentő? Ugye nem? Meg is kapta rá a méltó feleletet:)

— Kérem, azt nem mondhatom meg — felelte a hibabejelentő. — Az időről felvilágositást csak a „pontos idő” adhat.

(Mindebből látható, hogy mennyire nincs igaza a barátomnak, mert lehet, hogy a „pontos idő” téves felvilágositást adott, de azért a hibabejelentő nem arra való, hogy kijavitsa a „pontos idő” tévedéseit. Hová is jutnánk, ha mindenki a 03-at tárcsázná, ha az időre kiváncsi, amiért tudniillik nem kell fizetni 60 fillért és igy megrövidülne a szegény „pontos idő”, amely viszont arra való, hogy bemondja a pontos időt — 60 fillérért.

Hogy ez alkalommal nem egészen precizen jelezte az időt? Ugyan kérem! Szabály az szabály! A hibabejelentőnek nem szabad időt mondania még ilyenkor sem. Ez tilos!

Csak a barátom a hibás és nem a Telefonközpont. Hallotta, hogy a „pontos idő” 22 óra 2 percet mond, miért nem fektette ágyba a gyerekét. Egy gyereknek este 10 órakor már ágyban a helye.)

*

U. I.: Nem merem elmondani, hogy hosszas könyörgésre a hibabejelentő mégis megmondta, hogy 7 óra 28 perc az idő. Nem szeretném, ha a hibabejelentőnek ebből valami baja támadna.

Bálint Lajos

Le a bürokráciával!

A III. kerületi békebizottság karikatúra-kiállítást rendezett

Erről a kiállításról mutatjuk be a Felvonószerelő Vállalat karikatúristájának rajzát:

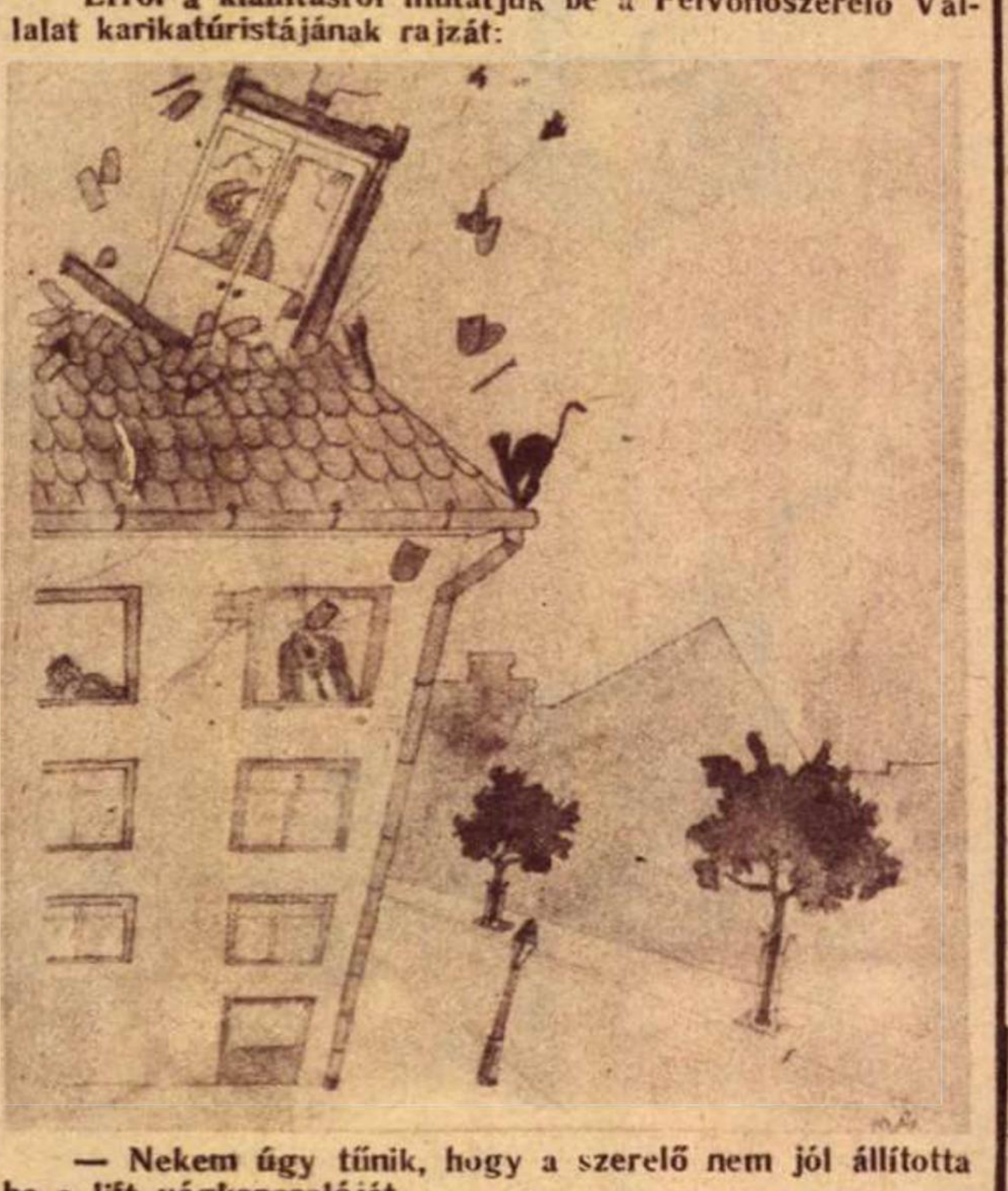

— Nekem úgy tűnik, hogy a szerelő nem jól állította be a lift végkapcsolóját . .

Fáradt olaj

A győr-sopronmegyei AFORT Vállalatnál 500 kilogramm padlóolajat rendeltem, amelyet a megyei tanács a járás részére biztosított. A tantermek padlózatának olajozásához volt erre szükség. A megrendelést az AFORT elfogadta és visszaigazolta.

A visszaigazolásnál feltételt szabtak. Azt kérték, hogy a fennálló 107.100/1951. O. T. rendeletnek megfelelően 10 százalék, vagyis 50 kiló fáradtolajat kell beszolgáltatni.

Sajnos, ennek a rendeletnek nem tudunk eleget tenni, mert nem tudjuk, hogyan lesz a padlóolajból fáradtolaj. Arra gondoltunk, hogy a tantermek padlójából a beleszívódott olajat kifacsarjuk, vagy kipréseljük. Nem valószínű azonban, hogy akár egy deka fáradtolajat is nyerjünk a facsarásból.

Az olajra szükségünk van, de addig nem kapjuk meg, amíg nem biztosítjuk a fáradtolajat.

Helytelen, hogy az AFORT olyan helyen is biztosítani akarja a fáradtolajat, ahonnan képtelenség előteremteni.

Nagy Miklós csoportv.
Téti Járás Tanácsa

A Minőségi Gyermekruhaüzem irodájának minősége

Budapesten a XX. kerület Gubacsi-út 5. számú házában van a Minőségi Gyermekruhaüzem, amely 250-es létszámmal dolgozik. Ez az üzem látja el Budapest és huszonnégy vidéki város áruházait, boltjait gyermekruhával. A kormányprogramm és üzemünk címe is arra kötelez bennünket, hogy minőségi munkákat gyártsunk.

Ezt a feladatot igyekszünk teljesíteni, bár munkakörülményeink elképesztően rosszak.

Az üzemnek nincs fürdője, nincs öltözője, nincs ebédlője, s nincs egyetlen talpalatnyi hely sem, amely ne lenne fokozottan kihasználva.

Műszaki osztályunk 3,70 × 4,80-as méretű. Ebben a csöpp helyiségben minden íróasztal egy-két osztályt jelent.

Minden további leírás nélkül mellékelünk egy rajzot, amelyben semmi túlzás nincs: ilyen az üzemünk legfontosabb irodahelyisége.

Természetesen igyekeztünk jobb munkakörülmények közé jutni, de nem sikerült. Eljártunk a Könnyűipari Minisztérium Ruhaipari Igazgatóságánál is. Megemlítettük, hogy ilyen mostoha körülmények között a kívánt minőségi feladatokat szinte lehetetlenség teljesíteni. Megállapították, hogy igazunk van, de a mai napig ebben az ügyben semmi intézkedés nem történt. Sőt! Az igazgatóság műszaki osztálya azt a tájékoztatást adta, hogy az igazgatóság nem adhat egy fillért sem és üzemünk fejlesztésével kapcsolatban semmiféle terve nincs!

Szily Jánosné párttitkár, Lautenburg Pálné váll. ig.
Kenderesi István Ü. B.-elnök

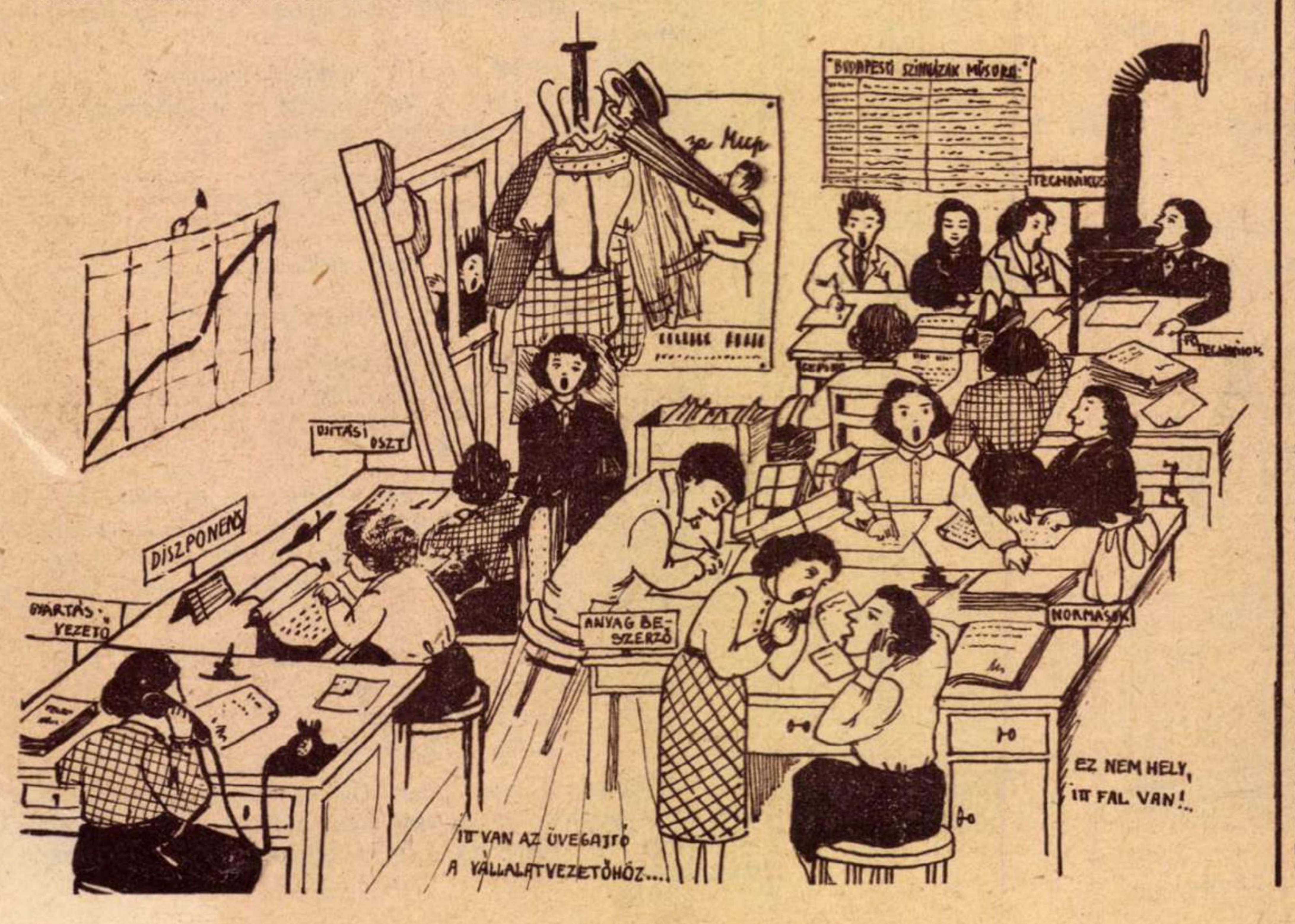
BUDAPESTI SZÍNHÁZAK MŰSORA
TECHNIKUS
ÚJÍTÁSI OSZT
DISZPONENS
GYÁRTÁS-VEZETŐ
ANYAG BE-SZERZŐ
TECHNIKUS
NORMÁSOK
ITT VAN AZ ÜVEGAJTÓ A VÁLLALATVEZETŐHÖZ...
EZ NEM HELY, ITT FAL VAN!

Több figyelmet, több emberséget!

Nemrégiben a Kerepesi-úti temetőben jártam. A temető több helyén hirdetményeket függesztettek ki: több parcella halottainak hozzátartozóit felszólították, hogy vitessék el a X. kerületi Köztemetőbe a hamvakat, mert ilyen és ilyen rendelkezés értelmében ki kell üríteni a temetőrészt.

Bár ez a hirdetmény csak egy-két parcella halottait sorolja fel, mégis megdöbbentem, amikor híres neveket olvastam el rajta.

A hirdetmény szerint az áthelyezendő halottak közé tartozik többek között Szalay László, aki a szabadságharc idején Kossuth Lajos követe volt. Itt nyugszik — egyelőre — Pulszky Ferenc, a szabadságharc pénzügyi államtitkára, majd londoni követe. El akarják távolítani Bugát Pálnak, a Természettudományi Társulat alapítójának hamvait is. Ő volt egyébként a szabadságharc honvédeinek legfőbb orvosa. Pákh Albert, a „literátor“ földi maradványai is hasonló sorsra jutnak. Kitelepítik Rottenbillert is, aki a szabadságharc idején Pest-Buda polgármestere volt. Balassa János hamvai sem maradhatnak ott, hiába volt világhírű sebészprofesszor. És hasonló sorsra jut Vörösmarty Mihály is! A másik hirdetményen Gyulai Pál, Szendrei Ignác és Szendrei Mária nevét fedeztem fel. A rendelet Petőfi hozzátartozóit sem kíméli.

A hirdetmény június első napjaiban került nyomdába. Száma: 1511/1953. FTV.

A Kerepesi-úti sírkert a maga egészében gyönyörű műemlék, úgy, ahogy van! Miért kell bántani? A népi demokrácia elég erős ahhoz, hogy ahol hibát lát, azt bátran kijavítsa. Ezt a nagy hibát is sürgősen ki kell javítani. Hagyják pihenni a magyar történelem és irodalom nagyjait a Kerepesi-úti temetőben!

T. I E.

*

A Ludas Matyi a fent ismertetett levéllel kapcsolatban beszélt a Fővárosi Temetkezési Vállalat vezetőjével, aki elmondotta, hogy a főváros népművelési osztályát értesitették: történelmi nevet viselő halottak is vannak a kiürítendő parcellákban. Beszéltünk a népművészeti osztállyal is, ahol közölték: a Fővárosi Műemlékek Felügyelősége gondoskodik arról, hogy kegyeletsértés ne történjék. Csak azt a területet ürítik ki, amelyre a Ruggyantagyár bővítése miatt feltétlenül szükség van, a temető többi részét nem bolygatják meg.

Megállapították: súlyos hiba volt, hogy a hirdetményre megfontolás nélkül felvettek minden nevet; azokét is, akiknek emléke minden magyar ember szívében él.

Dióhéjban

A Szent István-körút 7. számú házban van a Sziget-cukrászda, ahol 1.80 forintért árulják a csokoládés Linzer-kosárkát. Két házzal odébb, a Szent István-körút 11. számú házban, a Csemege-boltban ugyanez a kosárka 2 forintba kerül. Menjünk egy házzal odébb, a Szent István-körút 13. számú házba, ahol a Falatozó kirakatában 1.70-ért kínálják ezt a süteményt. Néhány hét múlva megnyilik egy új eszpresszó a Szent István-körút 19. alatt. Vajjon ott menynyibe fog kerülni ugyanez a csokoládés Linzer-kosárka? — kérdi Leszényi Mária, az Eötvös Loránt Tudományegyetem bölcsészeti karának hallgatója.

Motorkerékpárunk 1953 május 8-ika óta hever a Közlekedési Építő Vállalat budapesti, Andor-u. 28. sz. alatti javítóműhelyében. A motorra nagy szükségünk lenne, mert munkahelyeink 13 kilométer távolságra vannak egymástól, — írják Sztancsik András és Pásztor József olvasóink (Tapolca, Vörös hadsereg-u. 28.).

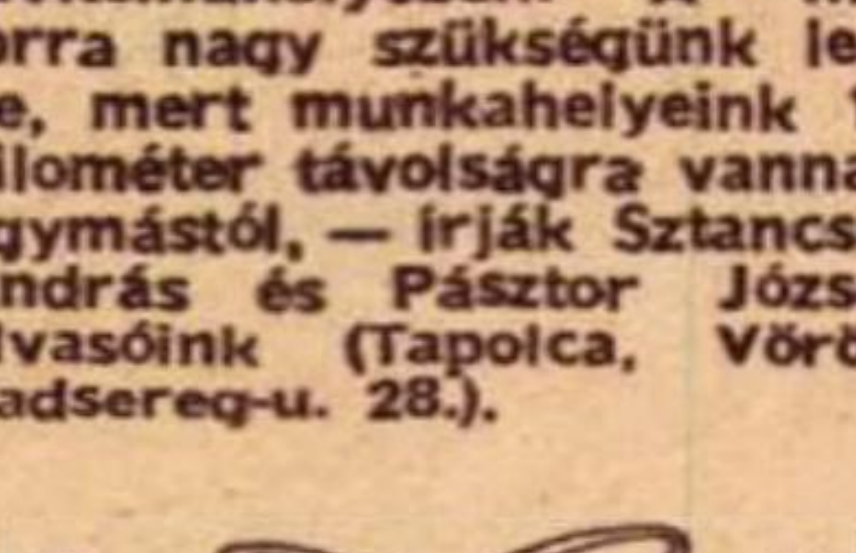

Nemes Iván a Ludas Matyi október 1-i számában közleményt olvasott a Szent István-krt. 11. szám alatti OFOTÉRT-üzlet egyik dolgozójának bürokratikus magatartásáról, ezért, amikor új szemüvegét akarta kiváltani, aggodalommal telve ment be a November 7-téri OFOTÉRT-fiókba. Nem is érte meglepetés, amikor közölték vele, hogy az üveg nincs raktáron és legalább három hetet kell várnia. Szemüveg helyett tanácsot kapott: próbálja meg a Rákóczi-úti OFOTÉRT-nál. Itt is megállapították, hogy ilyen üveg nincsen raktáron és elkérték a vevő telefonszámát. Huszonnégy óra múlva megszólalt Nemes Iván telefonja és közölték vele, hogy kész a szemüveg. Miért tart az egyik OFOTÉRT-üzletben három hétig a beszerzés, amikor a másik dicséretre méltó módon huszonnégy óra alatt talált szemüveget?

Ludas Matyi elintézte

A kecskebak vásárlásával kapcsolatos cikk kritikáját köszönettel fogadjuk. A cikket ma kitettük a faliújságra, hogy irodánk minden dolgozója tanuljon belőle és a jövőben egyszerűen, érthetően és magyarosan fogalmazzanak. A meghirdetett vásárról való elmaradás miatt a vizsgálatot megindítottam.

Berényi József,
a Tenyészállatforgalmi
Gazdasági Iroda
igazgatója

A „Sok budapesti lakás vár gázórára“ című kritikával kapcsolatban közöljük, hogy azoknál a fogyasztóknál, akiknél a hibás gázmérőt le kellett szerelni, a gázfogyasztást átalányösszegben állapítottuk meg. Mindent elkövetünk, hogy lehetőleg rövid időn belül minél több gázmérőt szerelhessünk fel.

Barát István
oszt. vez. h.
Városi Tanács Kommunális
oszt.

A „Drága utazás“ című panasz anyagát kivizsgáltuk. Egyes MÁVAUT-vállalatok átszervezése során a forgalmista és a kalauz nem ismerték a jegykezelésre vonatkozó új rendelkezéseket. Intézkedés történt, hogy a MÁVAUT-kalauzok és forgalmisták megfelelő kioktatásban részesüljenek.

Közlekedés- és Postaügyi
Minisztérium
Sajtóosztálya

ÓRA ÉS ÉKSZER

VÉTEL,
ELADÁS,
JAVÍTÁS

a BKV Óra
és Ékszerboltjaiban
a város minden pontján

KULTURFRONT

A II. Magyar Zenei Hét alkalmából

A fehér holló véleménye

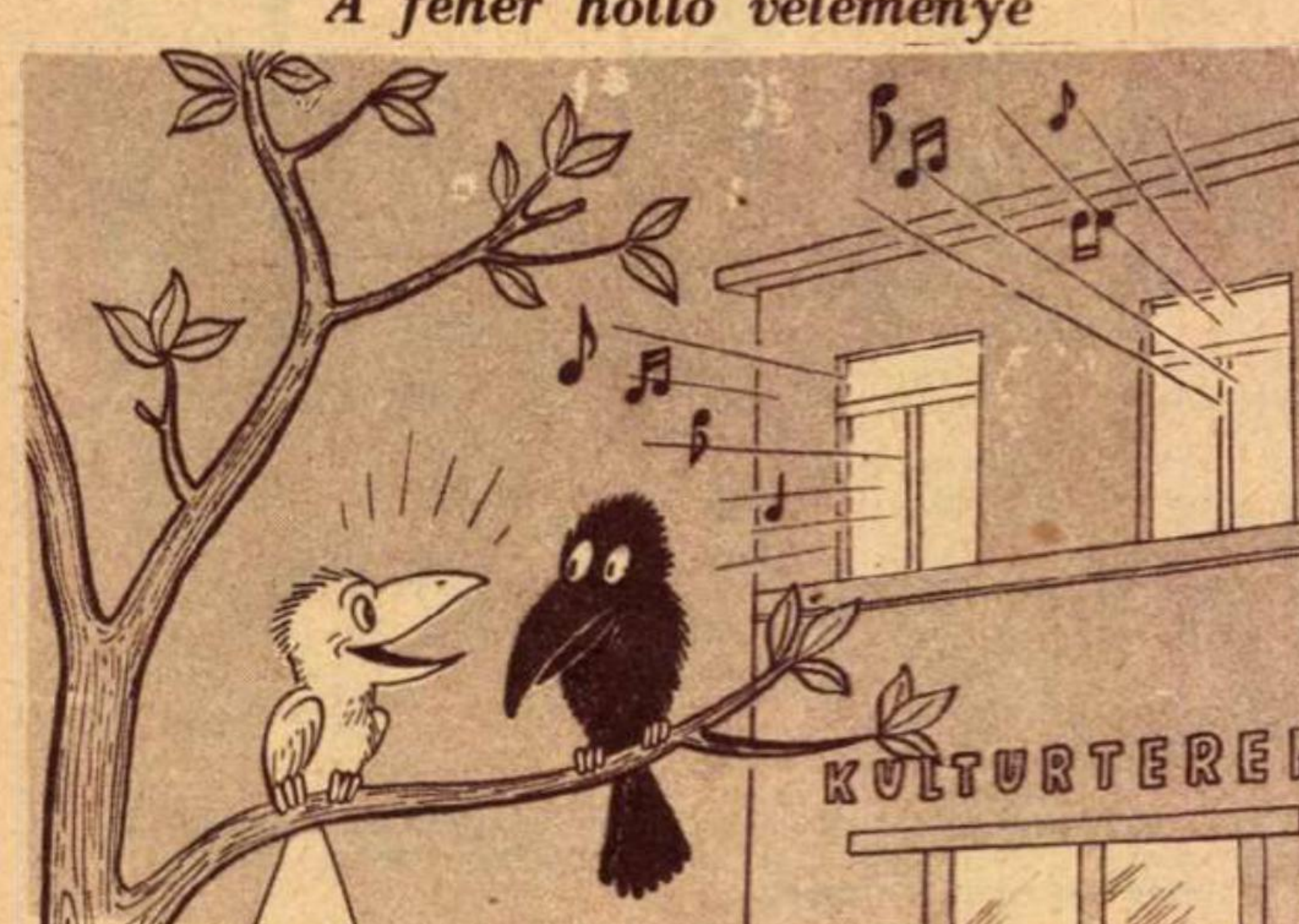

— Röhögnöm kell! Rám mondják, hogy ritka vagyok? Hát akkor mit mondanak a jó új magyar tömegdalról?

Agyonhalmozzák elméleti anyaggal a zeneakadémistákat

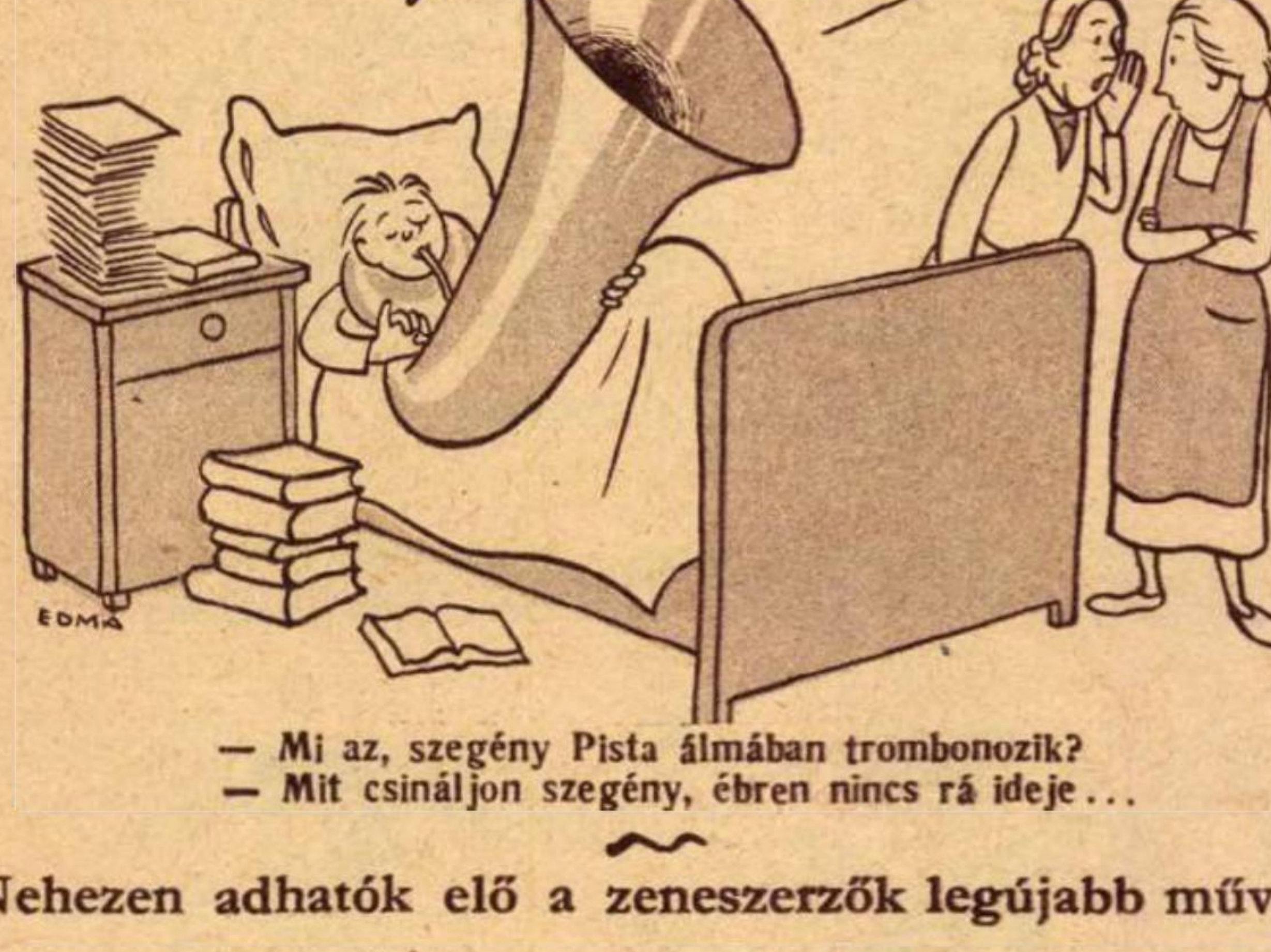

— Mi az, szegény Pista álmában trombonozik?
— Mit csináljon szegény, ébren nincs rá ideje...

Nehezen adhatók elő a zeneszerzők legújabb művei

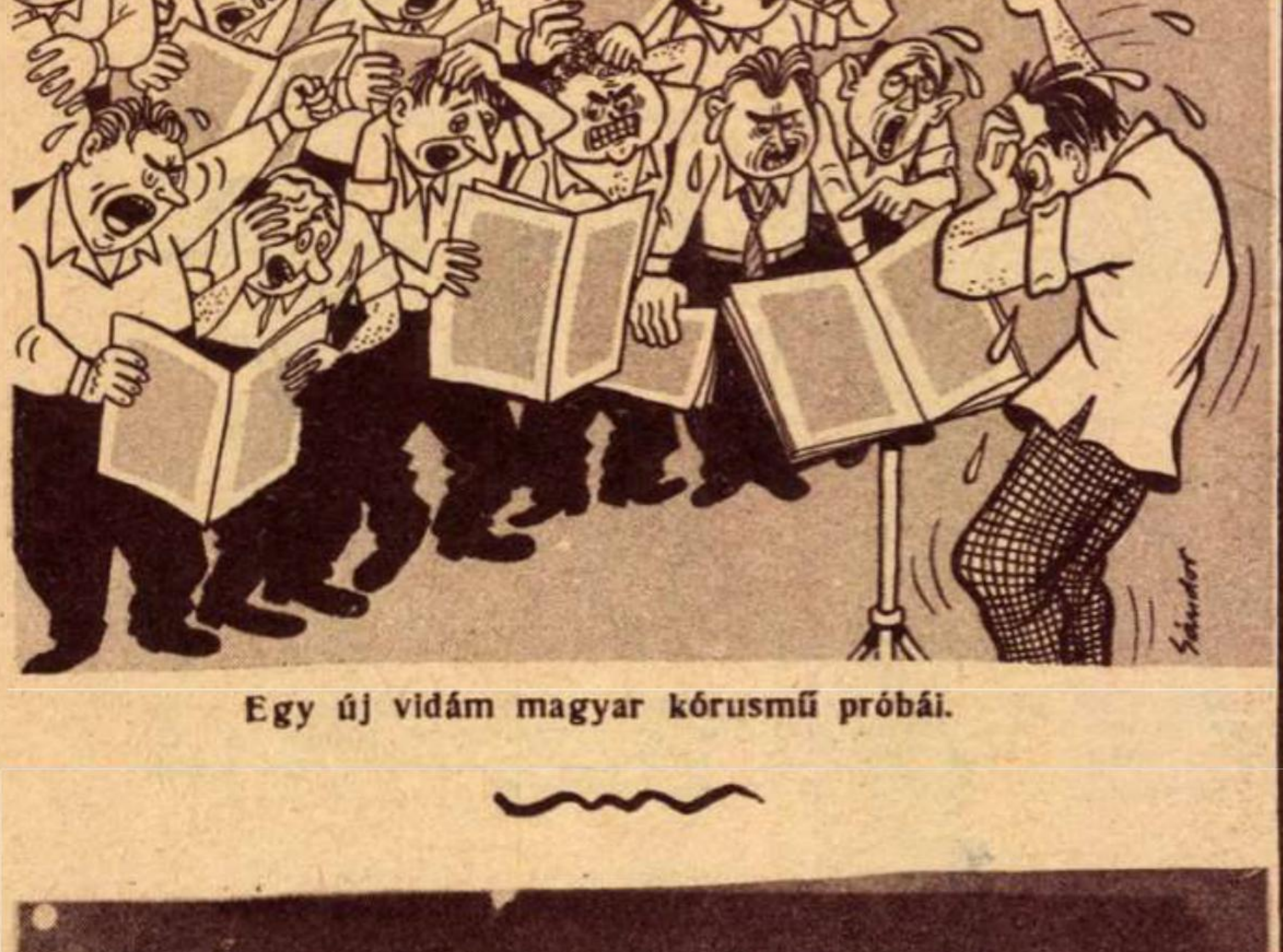

Egy új vidám magyar kórusmű próbái.

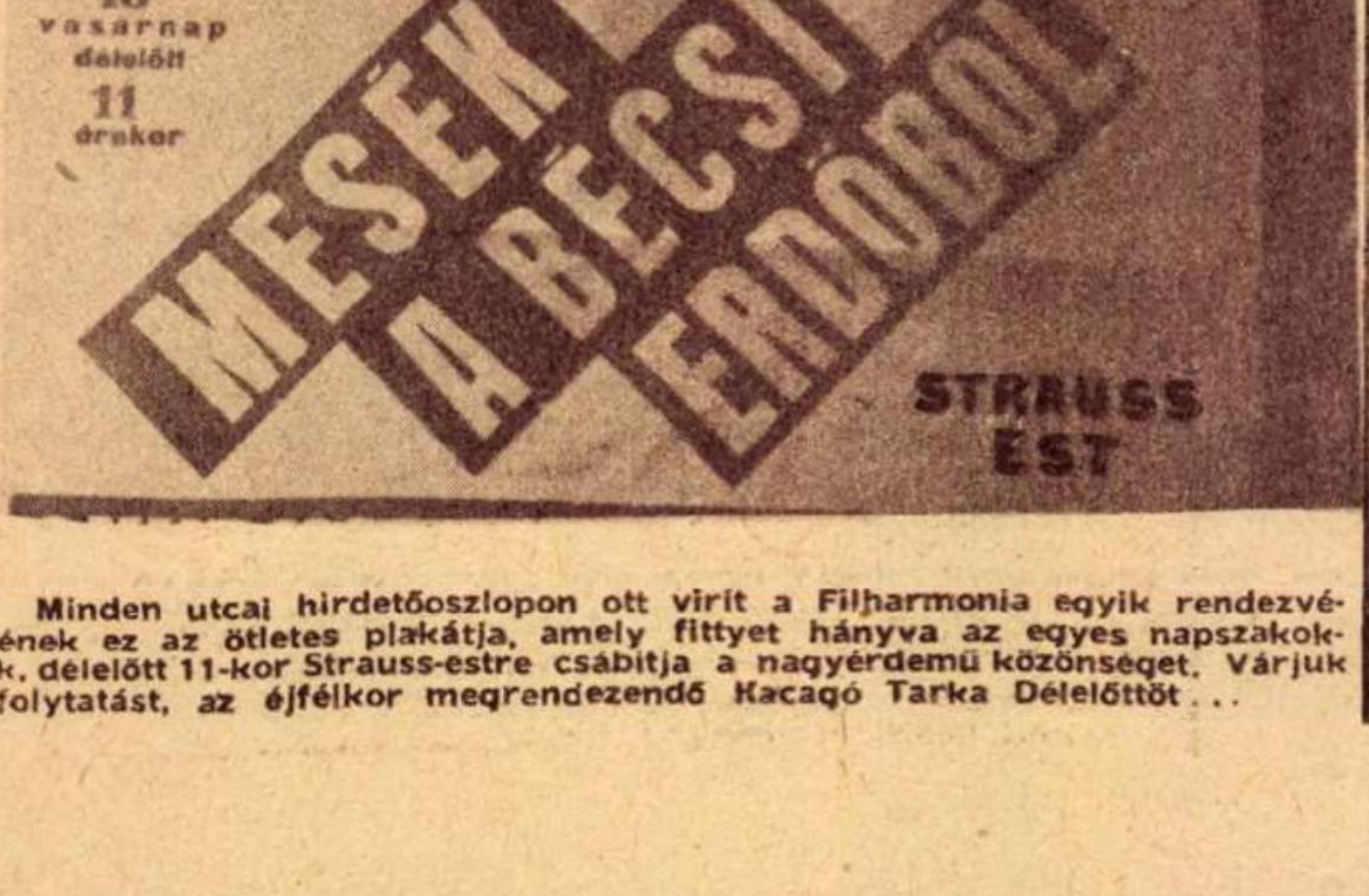

ÁLLAMI OPERAHÁZ ERKEL SZINHÁZA (VÁROSI SZINHÁZ)
Október
18
vasárnap
délelőtt
11
órakor
MESÉK A BÉCSI ERDŐBŐL
STRAUSS EST

Minden utcai hirdetőoszlopon ott virít a Filharmonia egyik rendezvényének ez az ötletes plakátja, amely fittyet hányva az egyes napszakoknak, délelőtt 11-kor Strauss-estre csábítja a nagyérdemű közönséget. Várjuk a folytatást, az éjfélkor megrendezendő Kacagó Tarka Délelőttöt...

„Élenjáró dolgozónak élen tojik tyúkja..."

— Írd bele azt is, hogy a kombájn nyolcas sebességgel haladjon, ne kétaraszos, hanem bakaraszos torsot hagyjon. Aztán vigyázzanak a szemveszteségre, ne szórják el a szalmát, gondoljanak a jövő évi kenyérre és a végén sorolj fel néhány jó példát. No, persze, az egész legyen jó, vidám, lendületes és mozgósító.

Ez a néhány mondat, amit itt elmondtunk, nem vezércikk, nem téeszelnöki beszámoló, hanem egy (írd és mondd: egy) rigmus csokorbaszedett szempontjai. Szegény rigmusíró izzadó üstökét kaparászva végül is megírta fenti szempontok szerint a „Kombájnvezetők serkentőjét", amelynek egyik szempontszakaszát itt közöljük:

„Hallottátok, hogy zúgnak a
parasztok,
Mért hagy a gép kétaraszos
nagy torsot?
Hiszen, aki bátor legény a
gépen,
Bakarasznyi torsot hágy csak
meg éppen!"

Tessék csak elgondolni, micsoda „serkenés" volt a kombájnvezetők között ez után a rigmus után.

A Népművelési Intézet és a SZOT közösen megrendezett rigmusköltészeti vitáján sok érdekesség bukkant fel. Megtudtuk, hogy az ilyen száraz, szempont- és adatgyüjtemény nem ritka. Ennek megfelelően rigmusaink tele vannak közhelyekkel. Az egyik mezőhegyesi rigmusban például azzal akarnak kedvet csinálni a közös munkára, hogy azt énekli a rigmusbrigád: „Nem én kell ide, hanem mi, egybeolvadni, mint a vasbeton." Köszönjük szépen az ilyen magyaros stílust és az ilyen egybeolvadást.

A szatmármegyei Piricse község rigmusfaragója ezzel a mondattal akarja lelkesíteni a lakosságot a tojásbeadásra:

„Élenjáró dolgozónak
élen tojik tyúkja..."

Hogy ezt a tyúk hogyan csinálja, azt csak a piricsei rigmusköltő tudja. Vagy még ő sem.

Egy hajdumegyei rigmus a következő büntetést kívánja egy malacgondozónak:

„Hová lett a malac füle-farka?
A sok patkány éjjel mind lemarta.
Kívánjuk a malacgondozónak,
Saját füle... karja nélkül
ébredjen fel holnap."

Hátborzongató rigmus, még a dologban nem érdekelt olvasó számára is. De képzeljük magunkat szegény, jobb kívánságra érdemes malacgondozó helyébe!

Nem tudjuk felsorolni a rigmusvitán elhangzott valamennyi elrettentő példát, fentieket ízelítőül közöltük. Persze, találkoztunk jó rigmusokkal is és befejezésül követendő jó példának közöljük a Földalatti 7-es munkahelyének egy rigmusát. Ez a rigmus tréfás és szókimondó, van mondanivalója és ami a fontos, a végén csattan is:

„Zsupán János azzal tetszeleg,
Hogy néki a lányok tetszenek.
Beton helyett őket keveri...
Nem nagy jövőt jósolunk neki!"

(vajda)

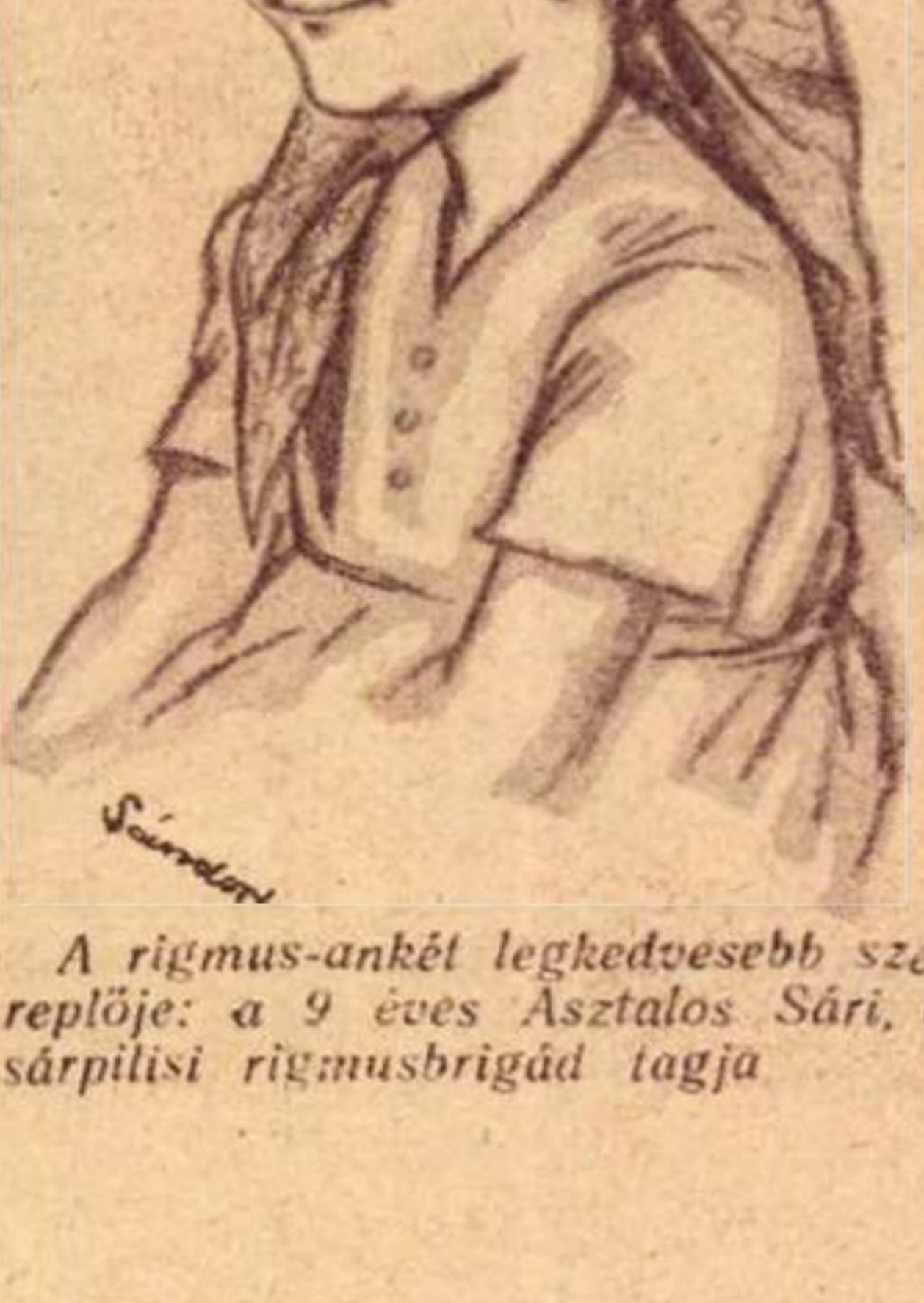

A rigmus-ankét legkedvesebb szereplője: a 9 éves Asztalos Sári, a sárpilisi rigmusbrigád tagja

Kitüntették Gózon Gyulát

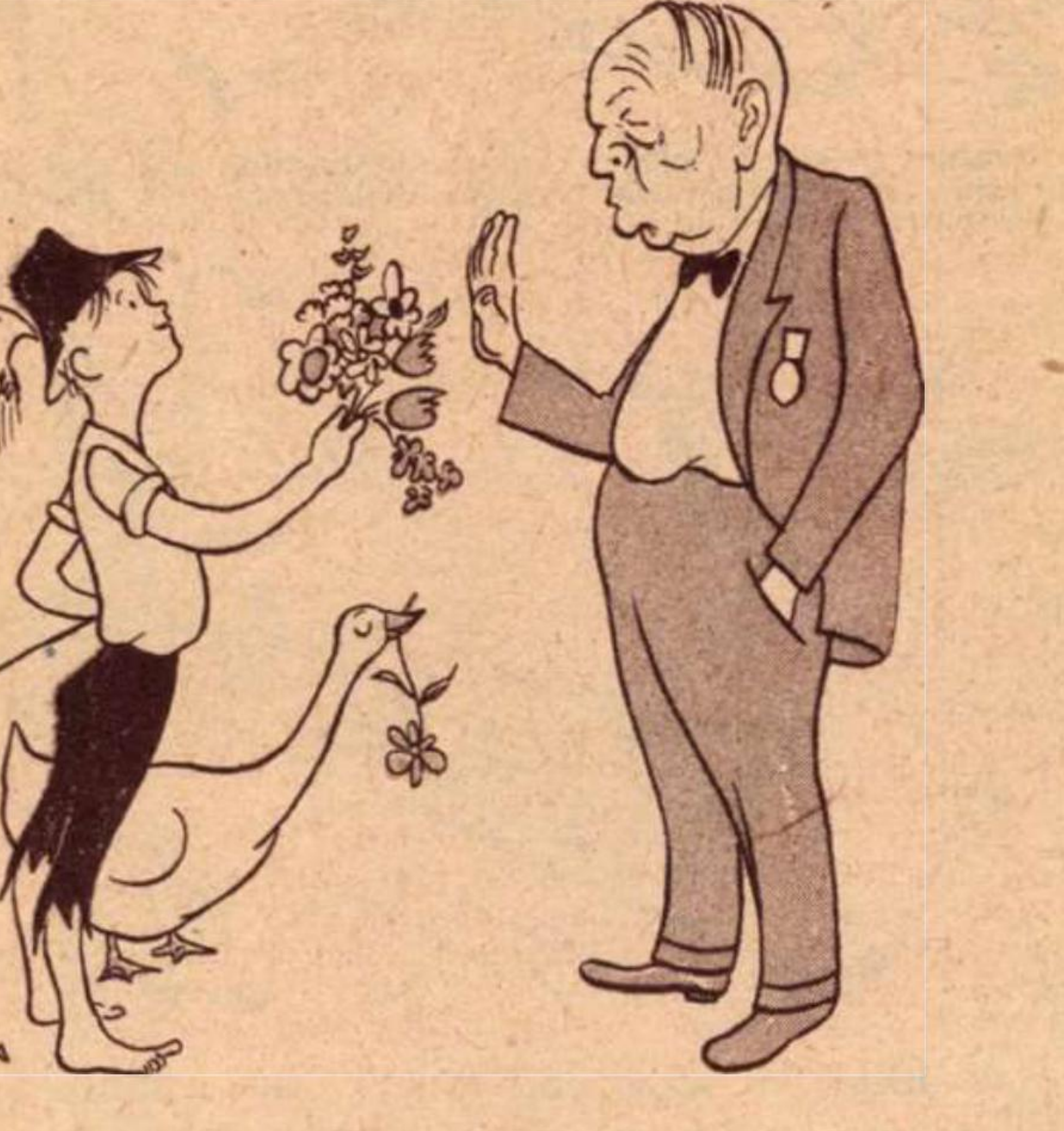

Ludas Matyi: Gratulálok a kitüntetéshez Gyula bácsi!
Gózon Gyula: Bácsi az öregapád! Mit mondasz majd húsz év mulva?!

Embermese

Soha ennyi állatmesét nem olvastam, mint mostanában. Elmeséltem ezt az érdekes irodalmi tünetet a Bagolynak, aki bölcsen mosolygott és kijelentette, hogy:

— Uhugyanez a helyzet nálunk az erdőben...

— Ti is állatmesét írtok? — kérdeztem megdöbbenve.

— Dehogy! — felelte a Bagoly és elmesélte a következő történetet:

*

Egyszer az Őz, aki jónevű írónak számított az erdőben, szatírát írt a következő címmel: „A Görény és a Nyúl". Megírta, hogy miképpen fúrta ki a Görény a szegény Nyulat az erdőből, úgy, hogy az sokgyermekes családapa létére kénytelen volt elmenni mezei nyúlnak a szabad ég alá.

A szatira mindenkinek nagyon tetszett... Az „Erdei Hírharsona" szerkesztőségében Galamb segédszerkesztő nagy üdvturbékolással fogadta az írást. „Végre egy szatira!" — turbékolta örömmel és aztán arra kérte a szerzőt, hogy a makkgyüjtésre való tekintettel, ne írja azt a Görényről, hogy büdös, hanem: dúsan illatozó...

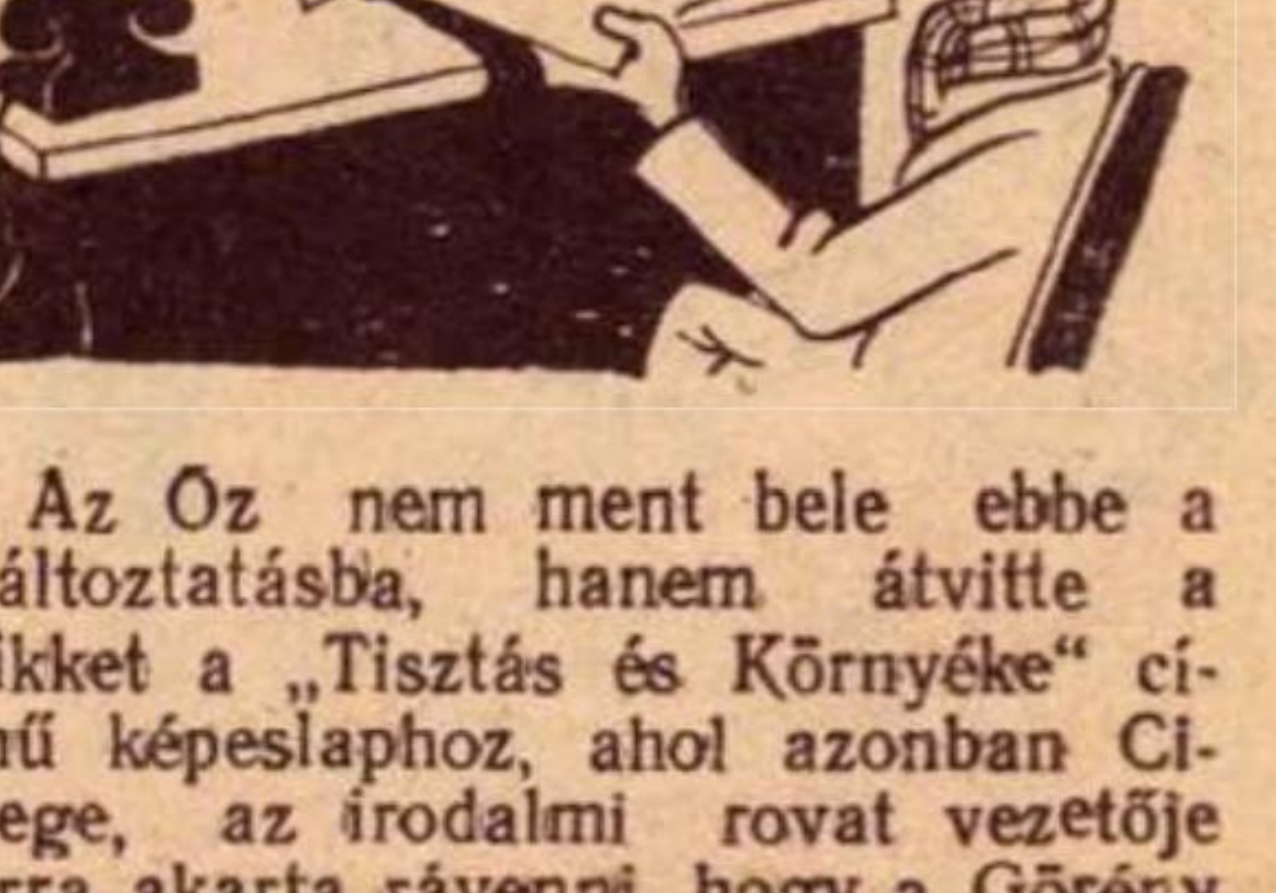

Az Őz nem ment bele ebbe a változtatásba, hanem átvitte a cikket a „Tisztás és Környéke" című képeslaphoz, ahol azonban Cinege, az irodalmi rovat vezetője arra akarta rávenni, hogy a Görény helyett írjon inkább Juharfát, az mégsem annyira állat.

Mondanom sem kell, hogy az Őz nem adta be a derekát, hanem még azon melegibe felkereste a „Gyere velem az erdőbe" című havi folyóiratot és művét átnyujtotta Lepkének, a lap vezetőjének. Lepke azonban kedvezőtlenül nyilatkozott a kéziratról: „Kedves barátom!" — mondotta tanító hangon, — „nem tipikus eset... Nem minden görény büdös..."

Erre aztán még az Őz is elvesztette ismert szelídségét és dühbe gurulva, nagy ajtócsapdosások közepette kirohant. Otthon elkeseredésében szemétkosárba akarta dobni a szatirát... Hirtelen azonban eszébe jutott egy mentőötlet:

— Embermesét írok belőle! — kiáltott fel, homlokára csapva.

Leült az íróasztalhoz, rövid töprengés után áthúzta „A Görény és a Nyúl" címet és odaírta, hogy: „A Kiss Emil és a Vancák Frigyes".

*

— És mi lett a cikkel? — kérdeztem kíváncsian Bagoly barátomtól.

— Természetesen megjelent! — volt a rövid válasz.

(mikes)

Aminek nem szabadna lennie

Egyes bérlettulajdonosok még most se tudják, mikor mehetnek színházba.

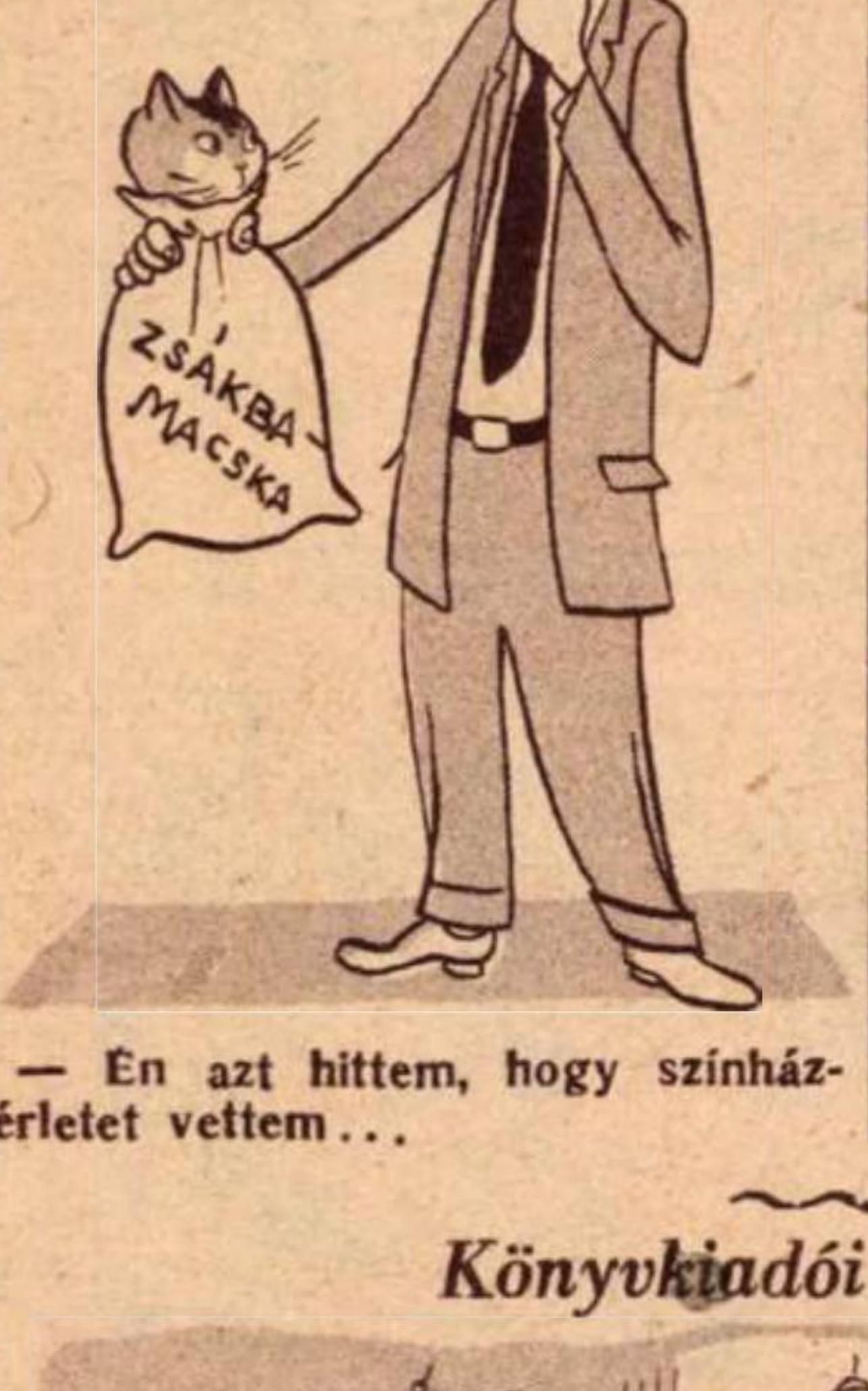

— Én azt hittem, hogy színházbérletet vettem...

Könyvkiadói konferencia

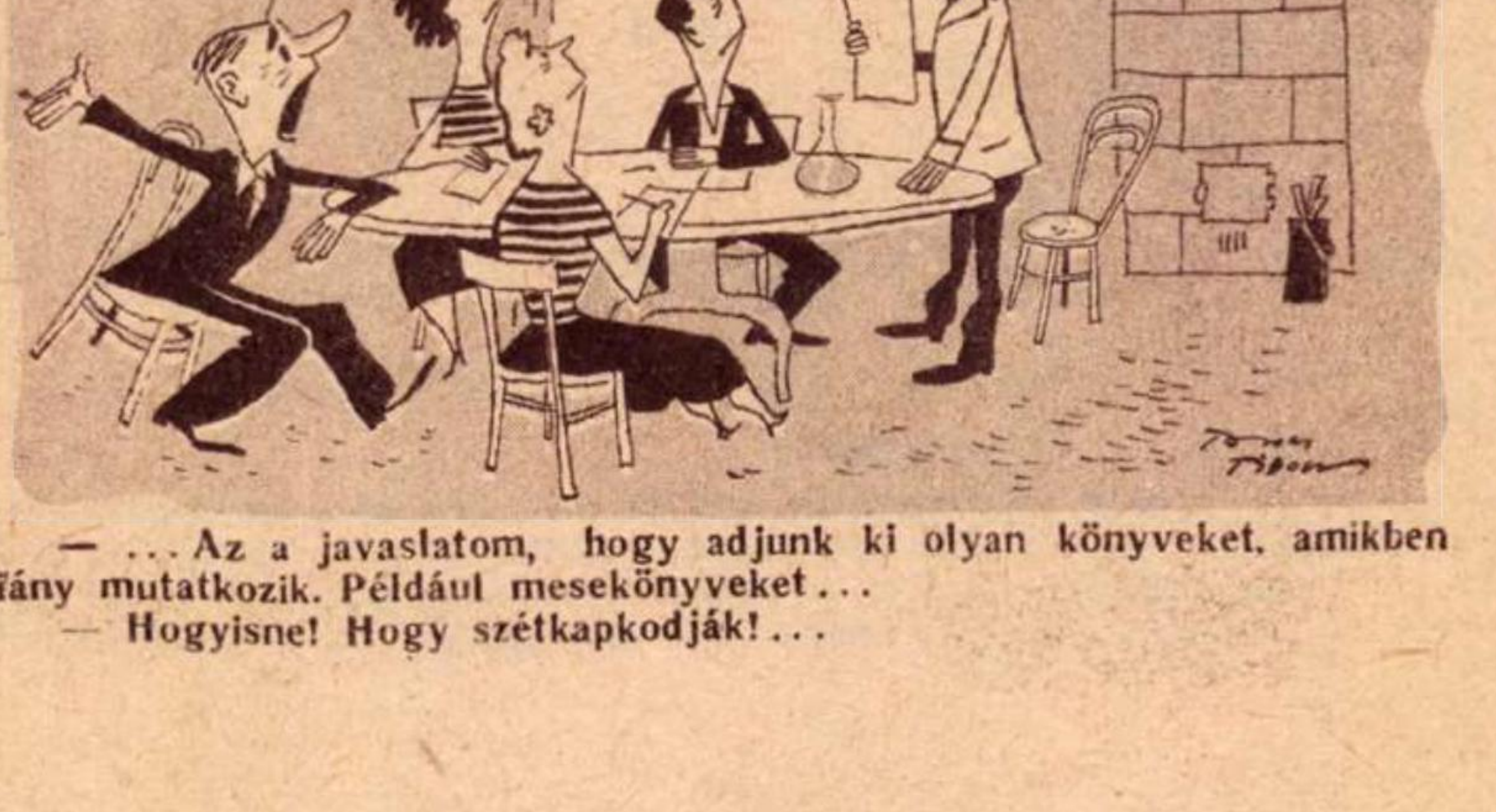

— ...Az a javaslatom, hogy adjunk ki olyan könyveket, amikben hiány mutatkozik. Például mesekönyveket...
— Hogyisne! Hogy szétkapkodják!...

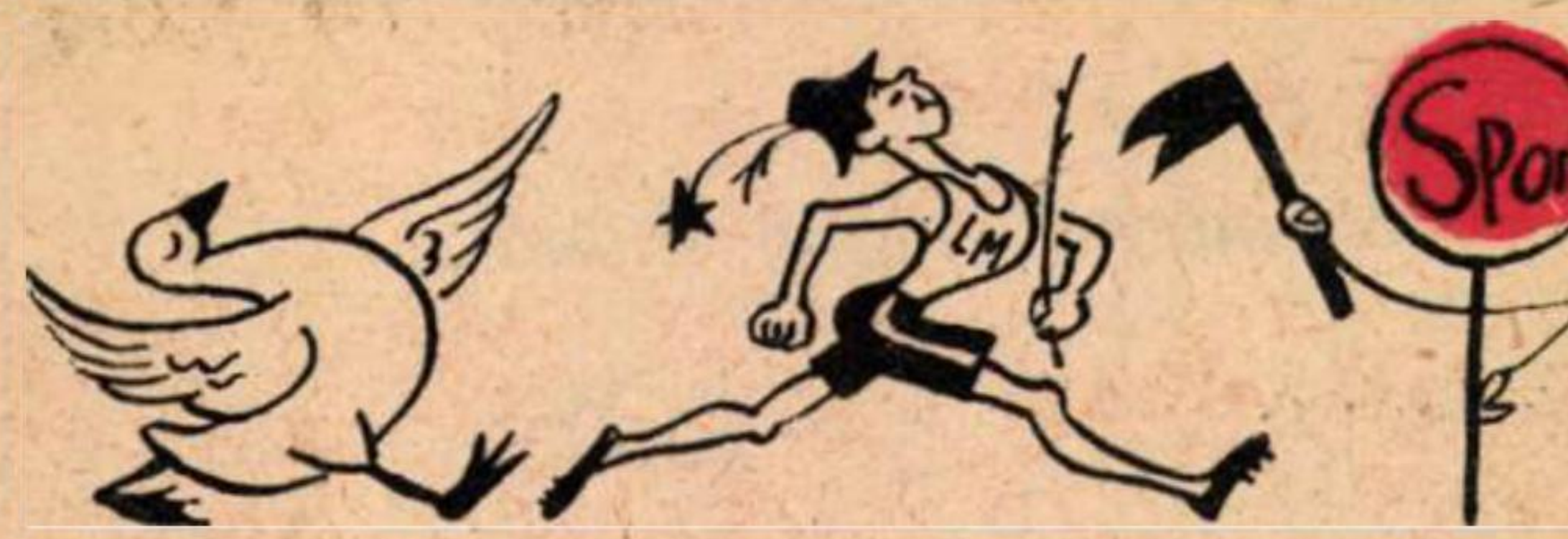

LUDAS MATYI KÖRSÉTÁJA — a Népstadiontól a Műjégpályáig

Németh Imre olimpiai kalapácsvető-bajnok lett a Népstadion igazgatója. Legfőbb gondja: hogyan helyezze el a sportrajongókat „teltház" esetén.

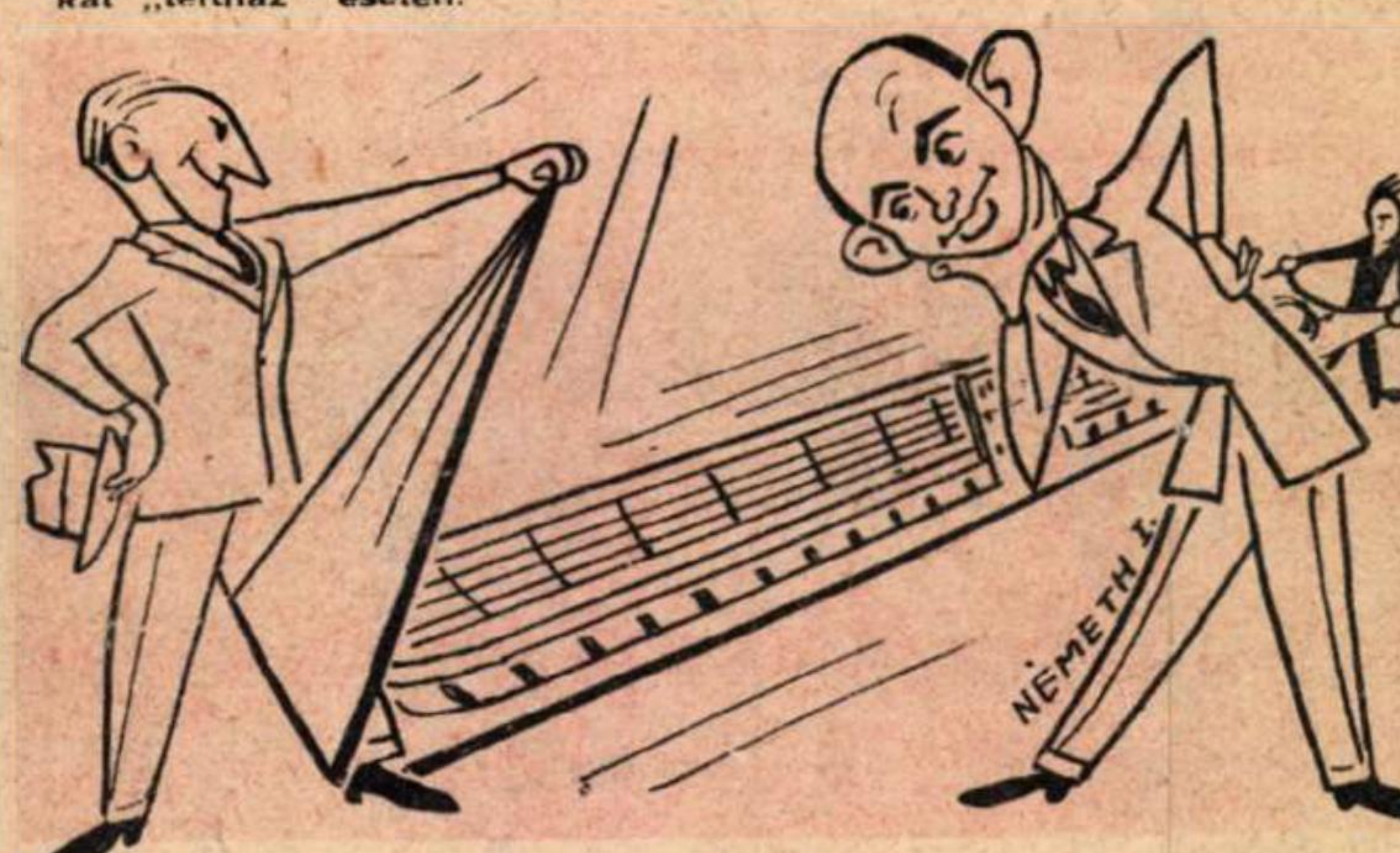

Újító: Hallottam, hogy több helyre lenne szükség. Íme, az újításom.
Németh Imre: Miből áll az újítás?
Újító: Az egész stadiont újra fel kell építeni, — gumiból.

Az OTSB-nek semmi köze a jegyárusításhoz, mégis állandóan ostromolják jegyekért.

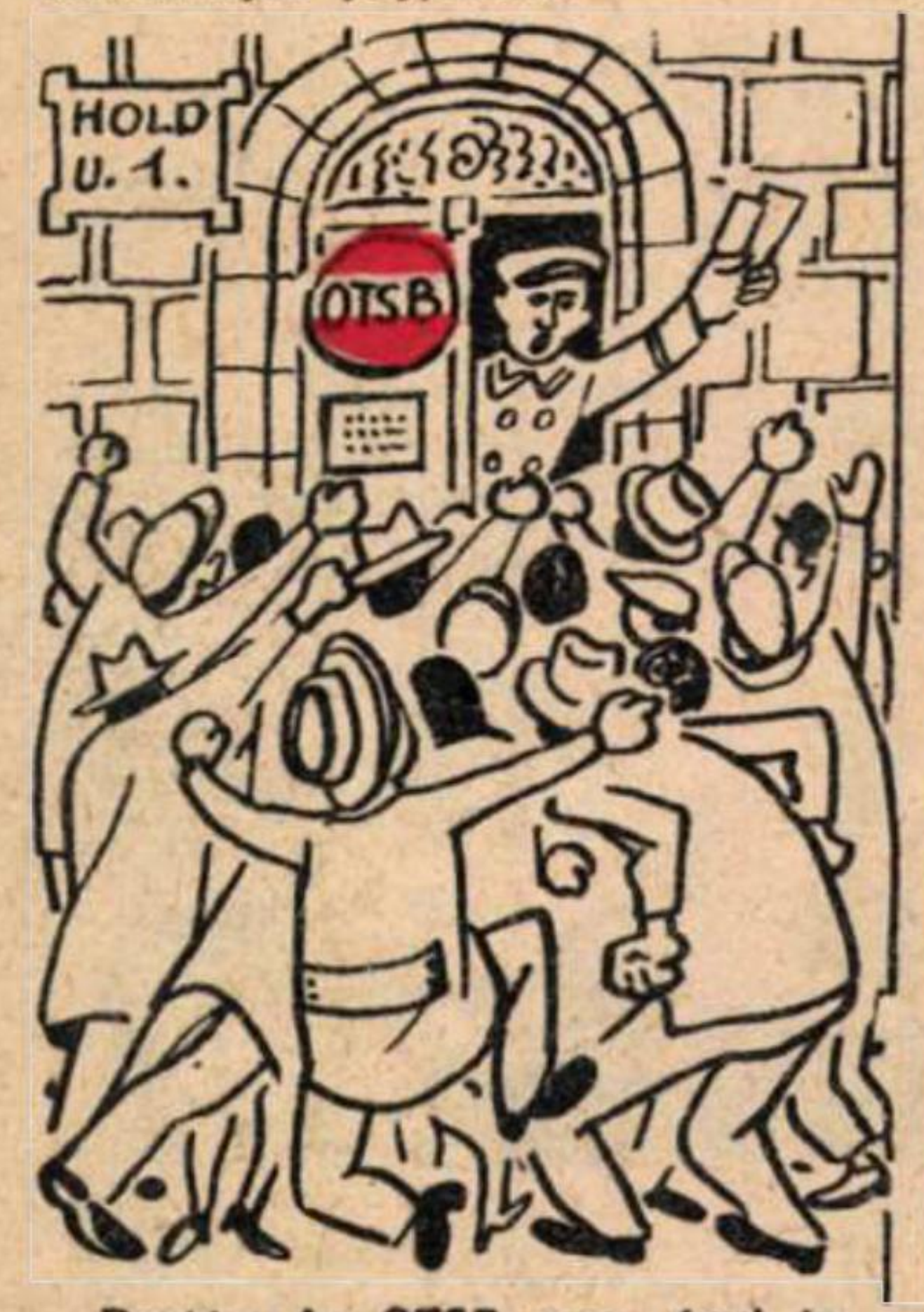

Portás: Az OTSB nem árul jegyeket! Összesen két jegyem van, azok is a Fáklya-moziba és oda is én megyek a feleségemmel.

Hidegkuti Nándor rúgótechnikája, fejjátéka és testcselei zavarba hozzák az ellenfelet.

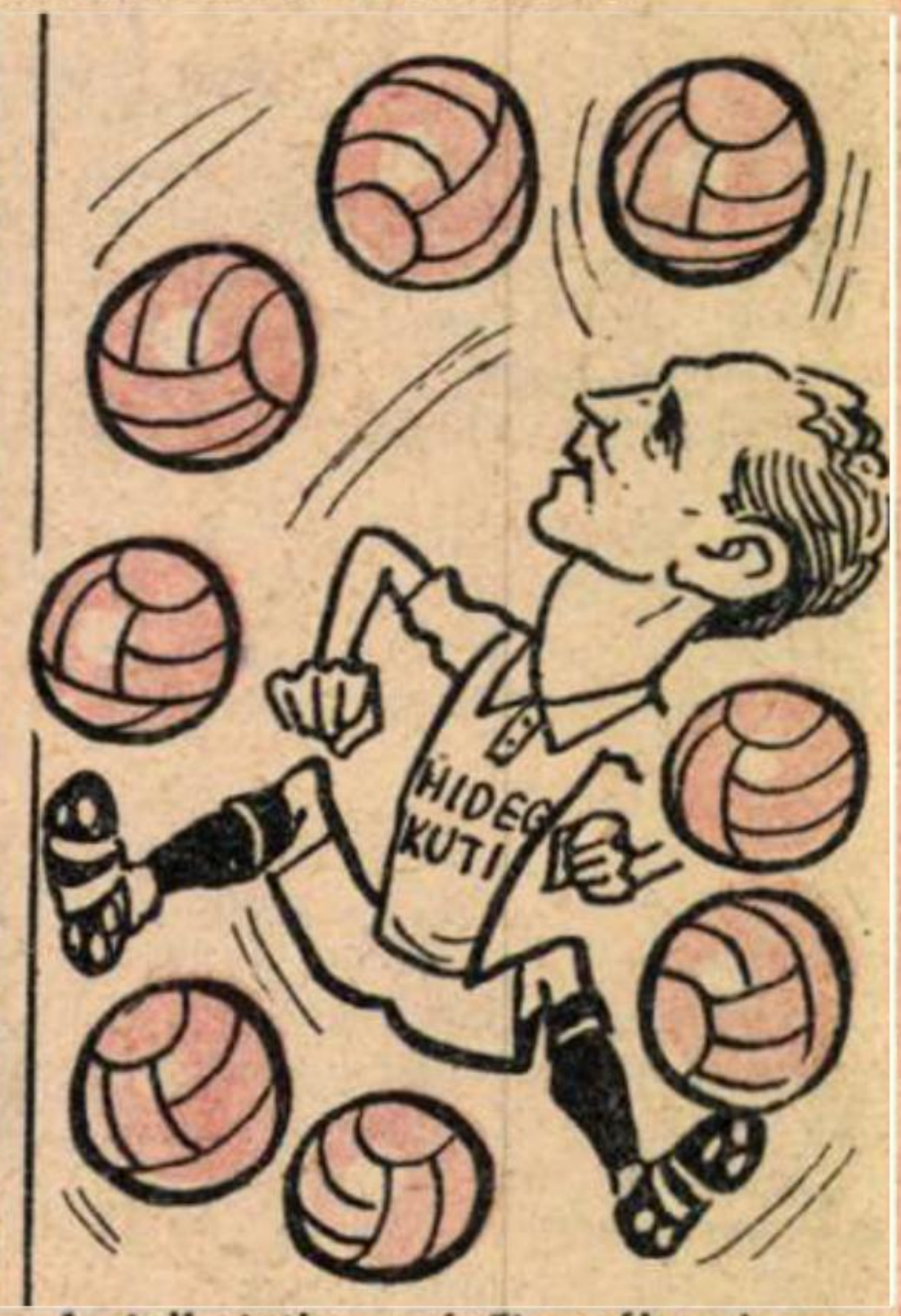

A telhetetlen nézők néha bekiáltják Hidegkutinak: „Nándi, a füleddel semmit se tudsz csinálni?!"

A Testnevelési Főiskola növendékei, — ha elkésnek — a Győri-úti hátsó kerítésen ugranak be.

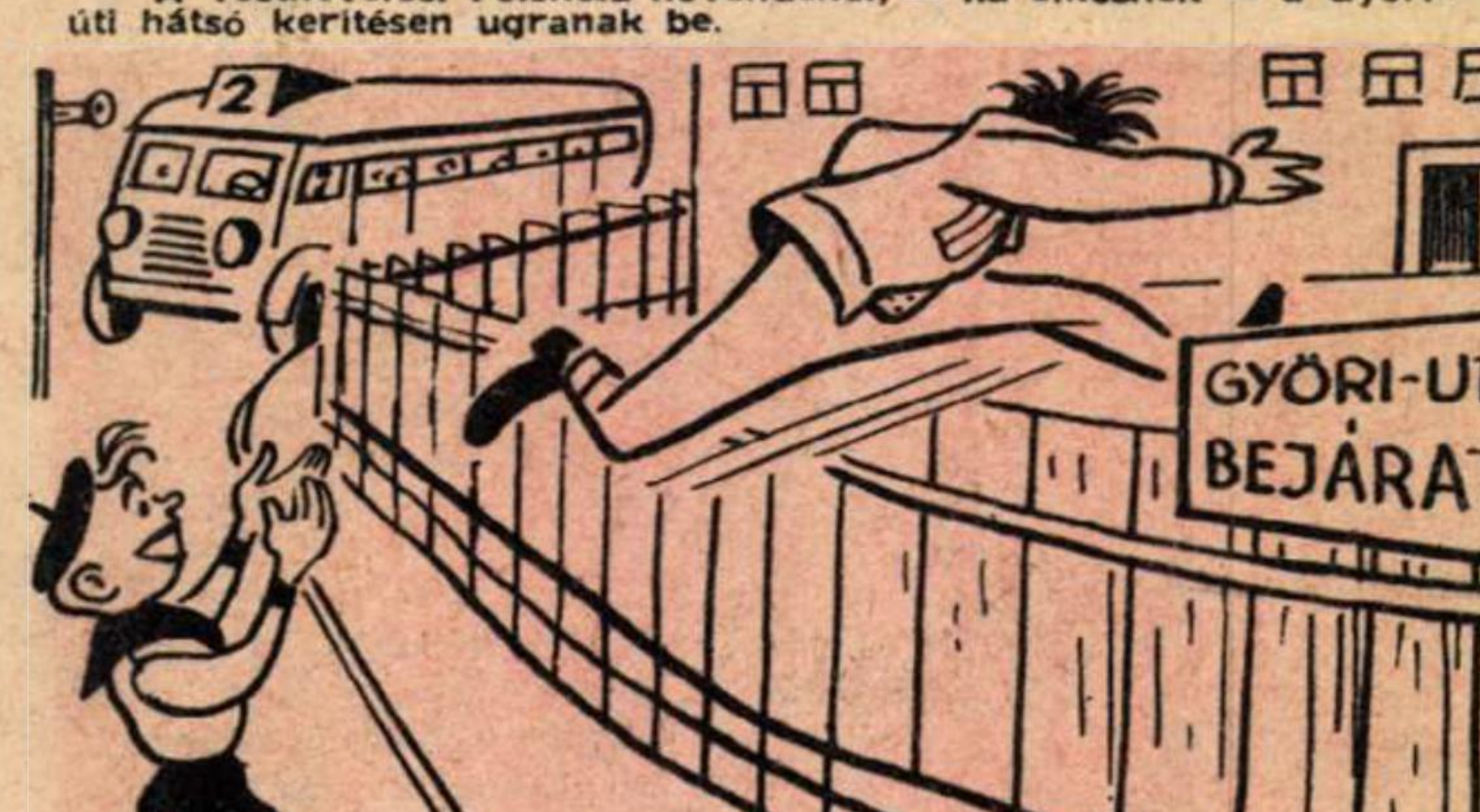

— Figyeltem az idejét! Megint két másodperccel javította meg a 110 méteres gátfutás rekordját!

A Szőnyi-úti új Lokomotiv-pályán gyönyörű úszómedence is épül. A vizalatti üvegkalitkában a fotóriporter lefényképezheti az úszók minden mozdulatát.

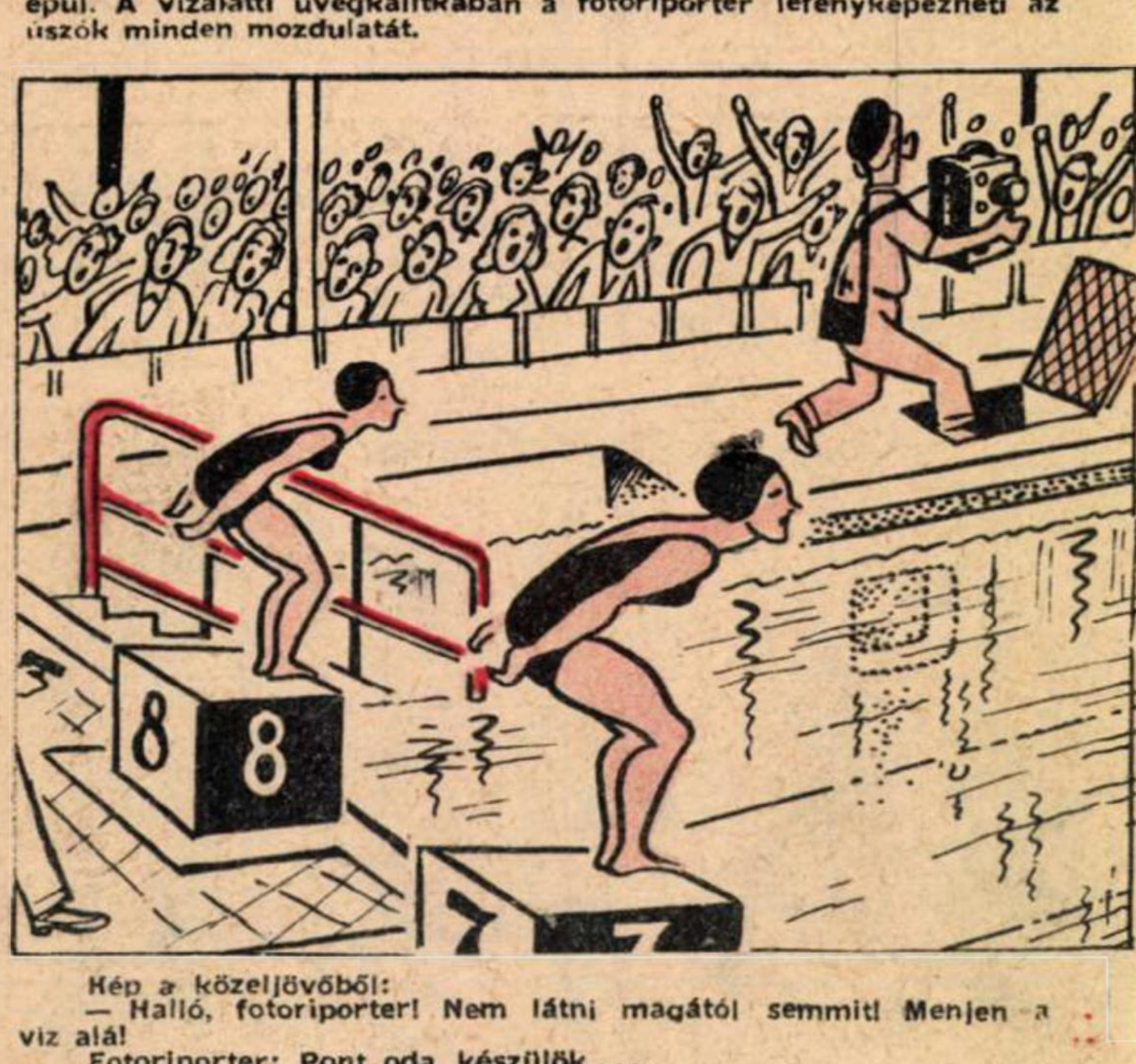

Kép a közeljövőből:
— Halló, fotoriporter! Nem látni magától semmit! Menjen a viz alá!
Fotoriporter: Pont oda készülök ...

Így nem lett belőlem futóbajnok

Tizenhatéves voltam, amikor a főreáliskola VI. b. osztályának futóversenyét megnyertem.

A győzelem felbátorított és elmentem egyik legnagyobb egyesületünk pályájára. Amikor az edzőnek megmondtam, hogy futónak jelentkezem, végignézett (természetesen futólag) és elővette stopperóráját.

— Fusson, — biztatott.

Egy kört futottam, mire az edző, akit akkoriban még trénernek hívtak, kijelentette, hogy nem is futok rosszul, csak egy kicsit merev a mozgásom. Megengedte, hogy résztvegyek az edzéseken. Két hét mulva, amikor úgy éreztem, hogy a mozgásom már nem merev, előálltam kérésemmel:

— Szeretnék szöges cipőt kapni.

Most ellentétben az én mozgásommal, ő lett merev. Hogy képzelem? Örüljek, hogy a pályára engednek.

Hiába hivatkoztam arra, hogy szeges cipővel jobb eredményt tudok elérni, csak annyi eredményt értem el, hogy a tréner kereken elutasított.

Lemondtam a cipőről, a mezről, sőt néhány évre a futásról is. Három évvel később kezdtem újra futni. Először egy szőke lány után eredménnyel, azután állás után eredmény nélkül.

Ez jutott eszembe, amikor az OTSB Hold-utcai központjában éppen abban a pillanatban nyitottam be az egyik hivatali szobába, amikor az előadó telefonált:

— A szabolcsmegyei Testnevelési és Sportbizottság számára 140 pár szegescipő, 80 mez, 40 melegítő. Ebből 50 pár cipő, 30 mez és 15 melegítő az ifjúságiaknak...

Mennyivel jobb most tizenhatévesnek lenni — gondoltam, — mint akkor, amikor én próbálkoztam a futással. Mi lett volna akkoriban világhírű válogatott futballistáinkkal és a helsinki olimpia többi hőseivel? A régi rendszerben jórészüknek ki sem bontakozhatott volna a tehetsége! Nem nyertünk volna tizenhat olimpiai bajnokságot és azóta sem arathattunk volna diadalt diadalra. Most minden támogatást megkapnak sportolóink! Van Népstadionunk, az MHK-testnevelési rendszer egész rétegét neveli a kitűnő atlétáknak. Régi neves sportolók vezetik az egyre jobban fejlődő magyar sport ügyét.

•

Ez jutott eszembe, erről beszélgettünk a magyar sport legfőbb irányító szervének, az OTSB központjának hivatali szobájában. Azután meglátogattuk a magyar sport néhány felépült és épülő létesítményét és közelről láttuk mindazt a gondoskodást, amely olyan elérhetetlen volt néhány évtizeddel ezelőtt egy tizenhatéves rövidtávfutójelölt számára.

Gis – PALÁSTI
RIPORTJA

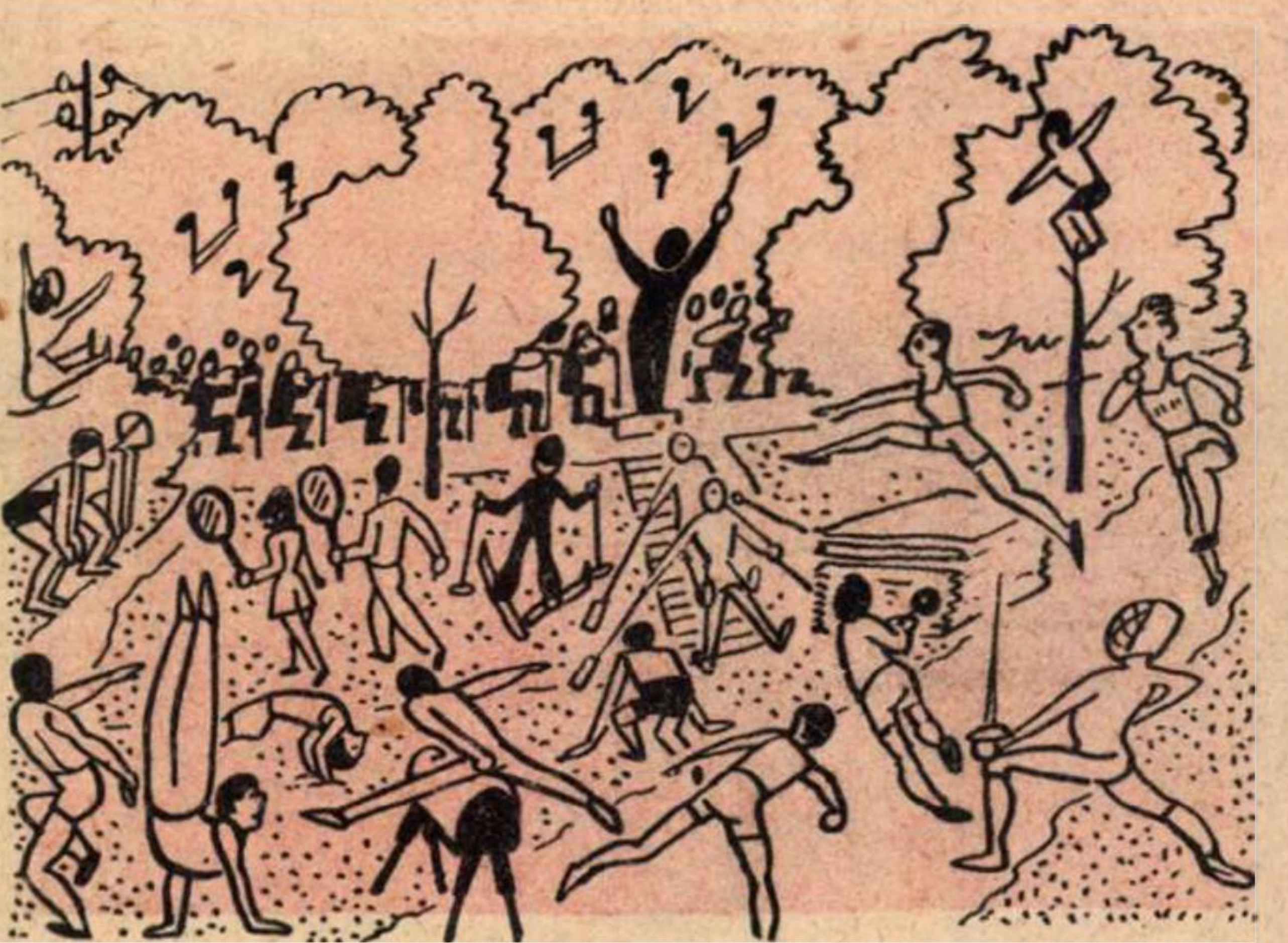

A Vasas Pasaréti-úti sporttelepén nyáron nagysikerű szabadtéri hangversenyeket is rendeztek. A sportolók egyrésze a versenypályákról nézte végig az előadást.

Gyarmati Olga minden ellenfelét legyőzte az idén távolugrásban.

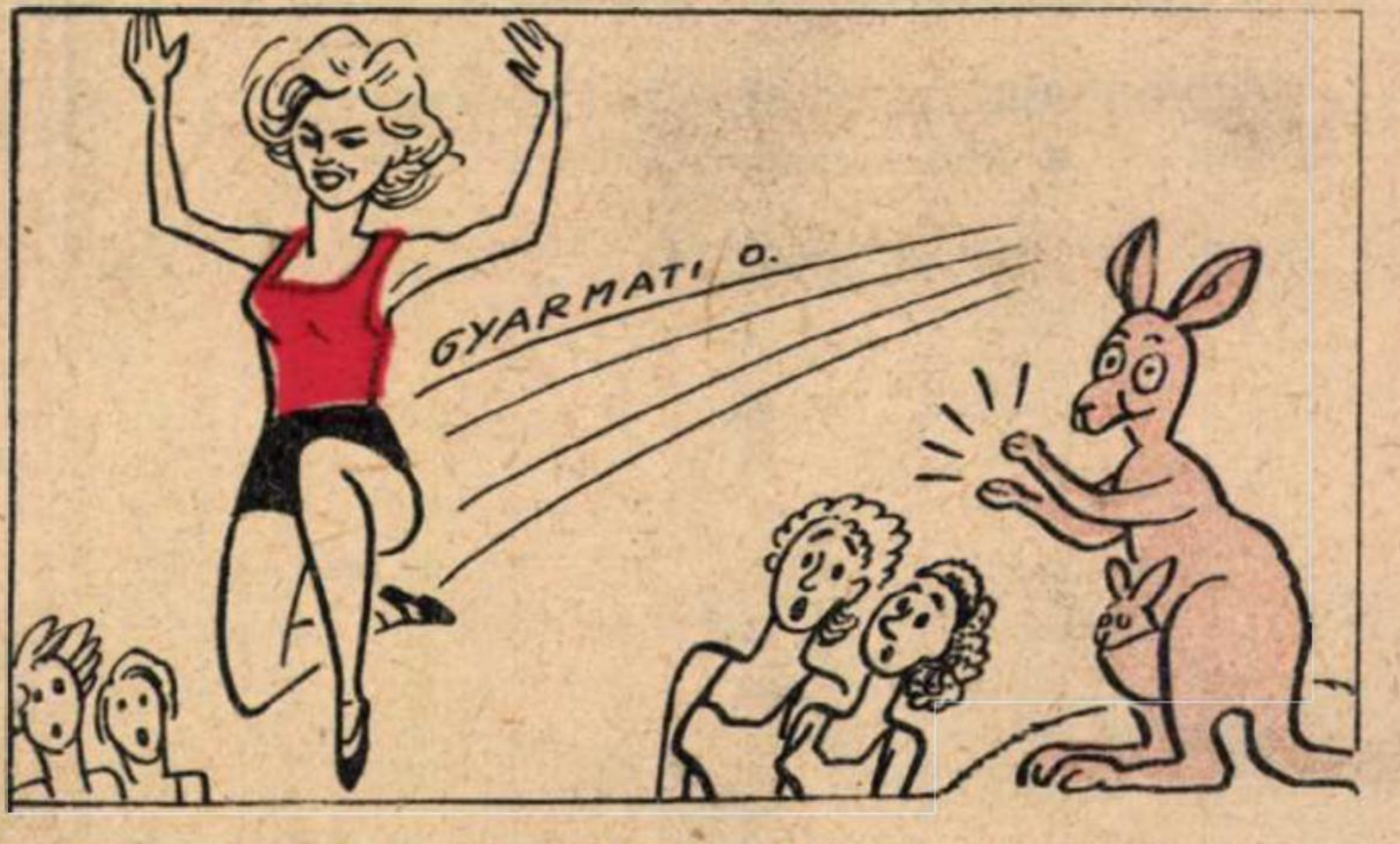

Kenguru (fiához): Figyeld, fiam, a lábtechnikáját!

Az „ismétlő próba" annyit jelent, hogy az MHK részvevői ugyanazokból a számokból próbázhatnak, mint az előző évben. Ezt az edzők egyrésze félreérti és addig ismételteti a gyakorlatot, míg a próbázó ...

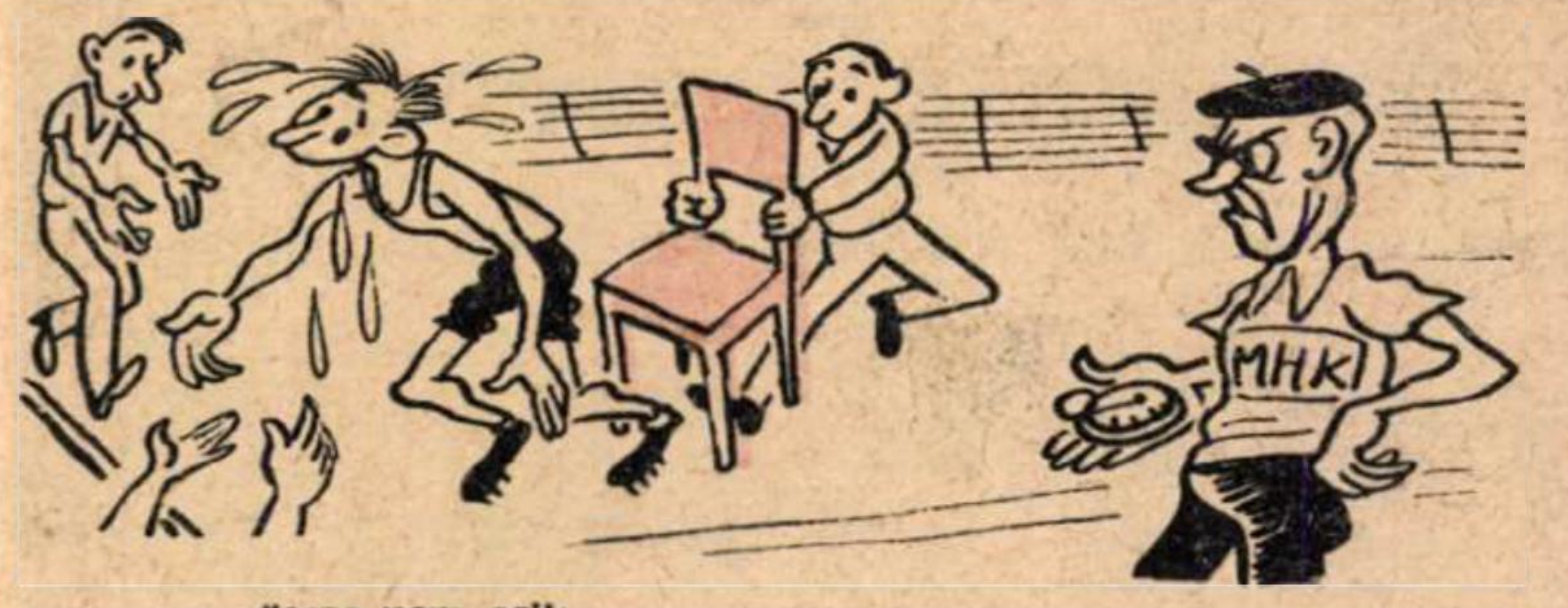

... össze nem esik.

Szigeti Ottó, a Vasas edzője úttörőket és ifjúságiakat is tanít. Köztük a tizéves Ghéczy Marikát.

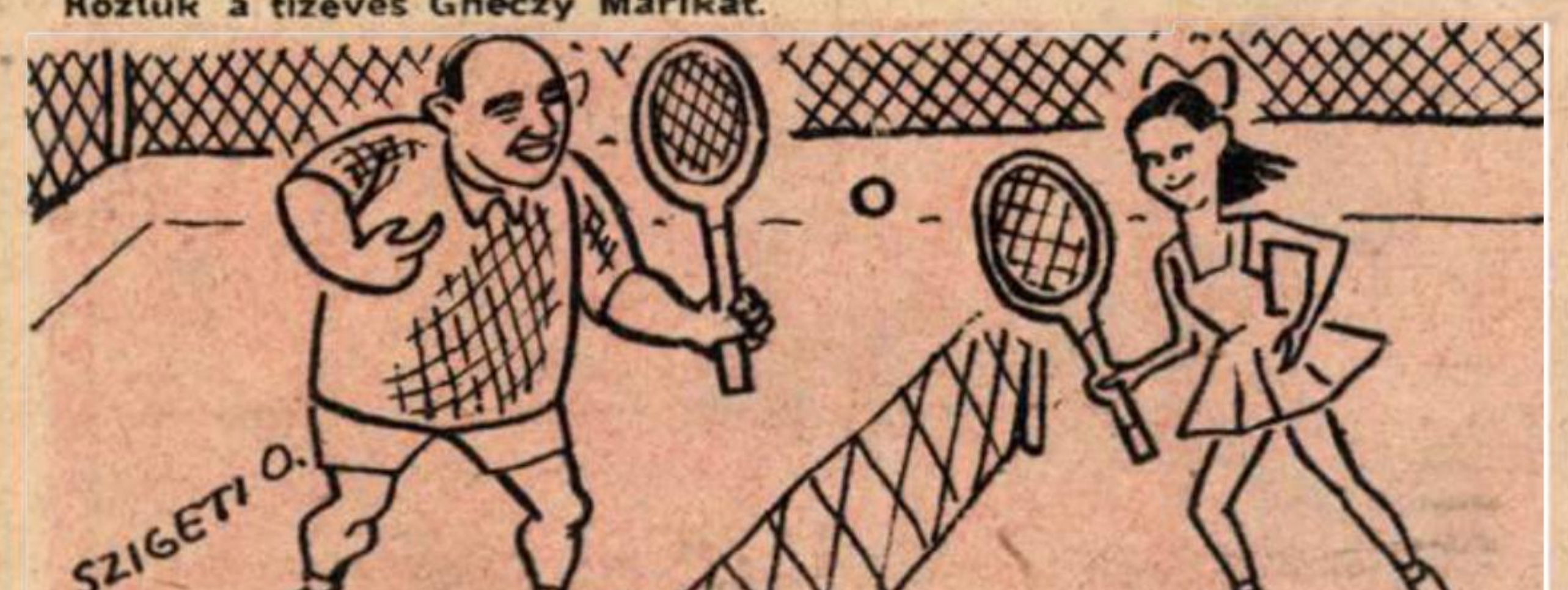

Szigeti: Mindig szorgalmasan vegyél részt az edzéseken, mint ahogy én csináltam, fáradhatatlanul trenírozz, mint ahogy én csináltam, mert akkor nemcsak bajnok leszel, hanem megőrzöd karcsú vonalaidat is, mint ahogy én csináltam.

Peches ember ne menjen a jégre?

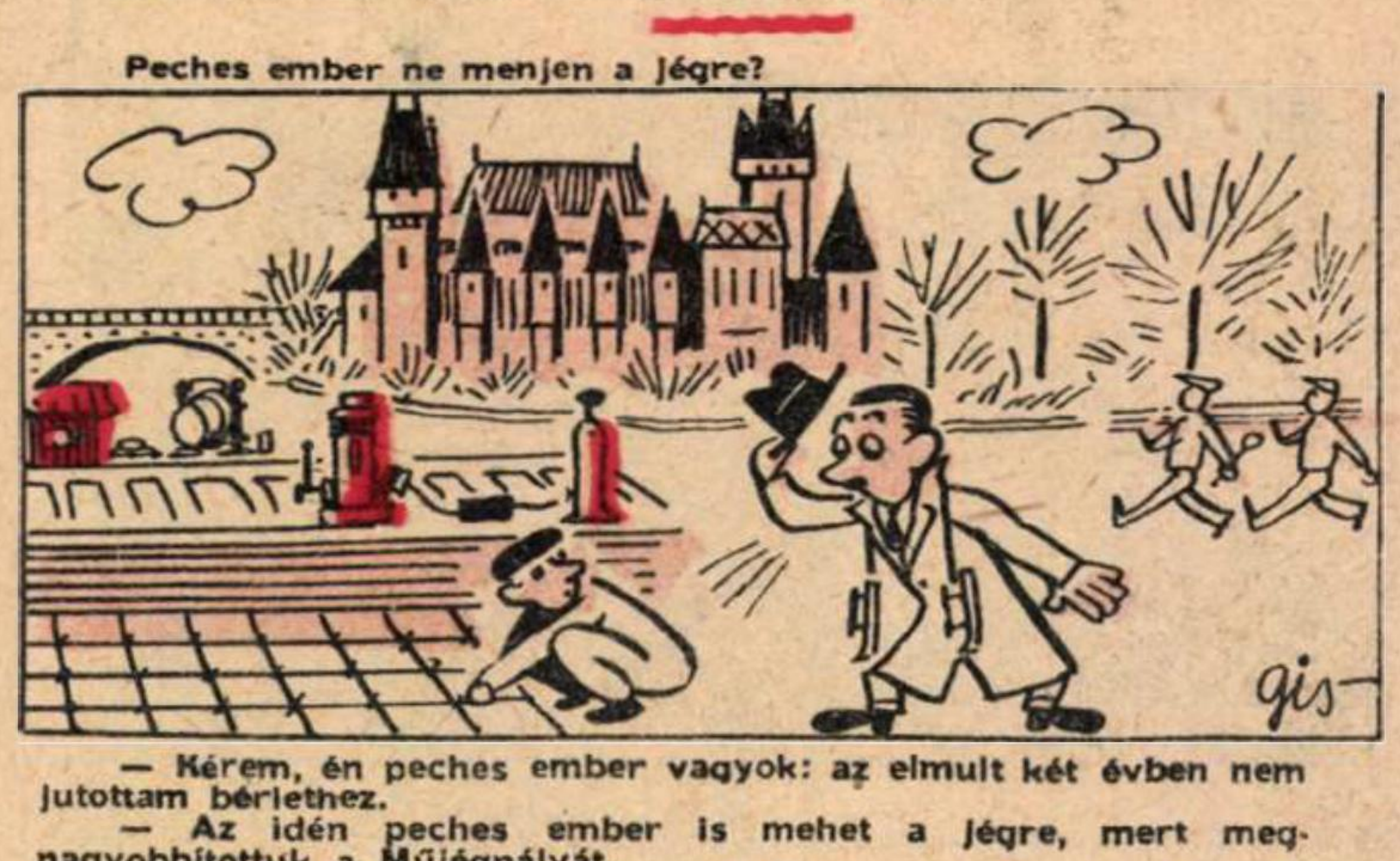

— Kérem, én peches ember vagyok: az elmult két évben nem jutottam bérlethez.
— Az idén peches ember is mehet a jégre, mert megnagyobbítottuk a Műjégpályát.

LUDAS MATYI. — Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA. — Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ. — A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9—11. Telefon: 222-271, 221-293. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt. 9—11. Telefon: 221-285. — Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Előfizetés, személyes ügyfélszolgálat: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183-022, 180-850. — Budapesti Szikra Nyomda, V., Honvéd-u. 10. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Példányszám: 275.000